

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปี พ.ศ. 2570

คำนำ

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยองมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพบริบทของพื้นที่และสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก เช่น การยกระดับให้อุตสาหกรรม Thailand 4.0 นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ขึ้นโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ สถานศึกษา และภาคเอกชนในจังหวัดระยองร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าว ให้ตรงกับความต้องการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด และนำไปใช้ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งงบประมาณต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ สร้างความเจริญด้านเศรษฐกิจให้กับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระยองอย่างยั่งยืน ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
กลุ่มนโยบายและแผนงาน

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑-๓
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๔-๑๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๔
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๖
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๓
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐	๑๔-๕๒
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐	๑๔
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐	๔๔
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๕๓-๗๔
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๕๓
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐	๖๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่แท้จริง ผ่านกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติราชการโดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) และจุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาส และอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และทบทวนวิสัยทัศน์ ตัวชี้วัด แผนงาน โครงการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมต่อไป และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และโครงการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ดังนี้

วิสัยทัศน์:

“พัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม มุ่งสู่เศรษฐกิจชั้นนำและอุตสาหกรรมสีเขียว”

พันธกิจ:

๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันได้ในตลาดโลก

๒) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓) บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกจังหวัดระยอง เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ และกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก ตลอดจนผลิตภัณฑ์มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค

๒. ภาคอุตสาหกรรมมีศักยภาพด้านธุรกิจและมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและศักยภาพทางธุรกิจ เพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภคและตลาดทุกระดับ

๒. สนับสนุนองค์ความรู้และเทคนิคให้ภาคอุตสาหกรรมดำเนินการตาม Road Map สู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน

๓. ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ SME ไทย ให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน (Sustainability)

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ปัจจัยแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมและเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

๑. บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๒. สร้างความเข้าใจในการปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบข้าง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมให้สถานประกอบการประกอบกิจการด้วยหลักธรรมาภิบาล

๒. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมอย่างสร้างสรรค์ (BCG)

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งจากภาครัฐ ทั้งภายใน และภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถบูรณาการความร่วมมือและดำเนินการ โดยยึดแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๙ แปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ของจังหวัดระยอง เพื่อก่อให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์อย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการทรัพยากรและการติดตามและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเสริมสร้างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็น Smart SMEs ให้มีความพร้อมและมีศักยภาพในการตั้งรับ การรุกเชิงธุรกิจ เพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก EEC และก้าวสู่ Thailand ๔.๐ เนื่องจากการดำเนินธุรกิจยังมีปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ หลายประการ เช่น ด้านเทคโนโลยีการผลิต มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการ การตลาด ทรัพยากรบุคคล ระบบการเงิน บัญชี ฯลฯ อีกทั้งยังขาดแนวคิดด้านการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ในตลาดโลก ซึ่งการแข่งขันจะรุนแรงมากขึ้นในเวทีต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากการที่รัฐบาลได้ประกาศใช้นโยบาย Thailand ๔.๐ เพื่อสร้างเศรษฐกิจในประเทศให้เข้มแข็ง มีความเจริญเติบโตที่มั่นคง และเกิดความยั่งยืน ในการพัฒนาสินค้าและบริการ มีการบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่มีความคล่องตัว มองตลาดโลกเป็นสำคัญ Smart SMEs เป็นธุรกิจที่ปรับตัวโดยการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนด้านการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ ที่มีการนำระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการธุรกิจ และสามารถสร้างความพอใจหรือประทับใจให้กับลูกค้าได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็น Smart SMEs รองรับการพัฒนา EEC ก้าวสู่ Thailand ๔.๐

นอกจากนี้การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม การมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) รวมถึงการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชนอย่างยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน สิ่งที่สำคัญไม่ได้คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวต้องเกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน และมุ่งการพัฒนาจังหวัดระยองสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมายที่

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี
เสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป)

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์)

๒.๓ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน
ให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานขับเคลื่อนด้วย
เทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกย่องมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ให้มี
มูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาดต่อยอดงานวิจัยสู่
เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ที่มี
มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๓.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการ
แข่งขันของอุตสาหกรรม ครอบคลุมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์
อัจฉริยะ และอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของภาคอุตสาหกรรม

๓.๓ ด้านการเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยการให้ความ
ช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้
คำปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs สนับสนุนสร้างโอกาสให้
ผู้ประกอบการสามารถเข้าสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งสร้างอัตลักษณ์และ
แบรนด์ที่เด่นชัด

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม
ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

เป้าหมายที่ ๒ ปั่นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลด
ผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
ส่งเสริม การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน)

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพ
ภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน)

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้น
ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและ
อุตสาหกรรม รวมทั้งพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศ
อย่างเป็นเอกภาพ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน จัดการมลพิษที่มีผลกระทบ
ต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
และค่ามาตรฐานสากล พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่ม
อาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนพัฒนา
ชนบทมั่นคง พัฒนาพื้นที่เกษตรปลอดภัย รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมือง
อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปล่อยมลพิษ
และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐาน
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผลิตรัฐธรรมนูญรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- โดยการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตรไปสู่การแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ ลดปัญหาผลผลิตล้นตลาด ช่วยส่งเสริมให้เกิดอาชีพ สร้างรายได้ให้เกษตรกร ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าเกษตรลดลง การแปรรูปก่อให้เกิดธุรกิจต่อเนื่อง

(๑.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรชีวภาพ

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก บนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน ที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านเกษตรชีวภาพ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรชีวภาพมูลค่าเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕

(๑.๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมถึงความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรรวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

● เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ**

- โดยการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน/OTOP ในเรื่องของนวัตกรรม (Innovation) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด พัฒนาระบบการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม พร้อมทั้งออกแบบตราสินค้าและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

๒) ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ**

- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๔.๘

- อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๔

(๒.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมชีวภาพ

- **แนวทางการพัฒนา**

- สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

- พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการเกษตรการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวลเทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

- สร้างโอกาสและขยายช่องทางการเกษตรทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ใน ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและ สร้างแรงจูงใจ เพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจทาง ชีวภาพและใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนา และส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

- มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้อย่าง เหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบโดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความ เสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการ ประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมิน มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

- เป้าหมายของแผนย่อย

- อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ร้อยละ ๕ ต่อปี

(๒.๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการ สร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดันการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบ วงจร

- เป้าหมายของแผนย่อย

- อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลไม่น้อยกว่า ๑๐

๓) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มี บทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่ม

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐

(๓.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

● แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ โดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล และธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรมในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมององค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางธุรกิจส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้นโดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิดสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจและใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศประเทศไทยรวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงกับการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

● เป้าหมายของแผนย่อย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕
- ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลไม่เกินอันดับ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๓.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นนวัตกรรมรูปแบบใหม่ใหม่ครอบคลุมวงจรธุรกิจที่มีความหลากหลายและน่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศพร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมและกฎหมายที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่และบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการเข้าถึงบริการทางการเงินของประเทศ

- พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนากลไกการประเมินจัดอันดับเทคโนโลยีไทย ที่มีความเสถียรและเป็นที่ยอมรับในระบบสากล เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

- พัฒนาระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวกมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการเงินและที่มีใช้การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

- สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและสร้างวินัยทางการเงินของทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

- พัฒนาประสิทธิภาพของระบบการเงินทั้ง ตลาดเงิน ตลาดทุน การประกันภัย และการกำหนดหลักเกณฑ์การระดมทุนที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินด้านต่างๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริการทางการเงิน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานปรางทางการเงิน

- เป้าหมายของแผนย่อย

- สิ้นเชื้อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อัตราการขยายตัวสินค้าเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมาย: สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- โดยรณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน ในการช่วยกัน กำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการ ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนสถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการ เกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ รวมทั้งกระตุ้นให้ เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อ ชุมชนอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมดำเนินการให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคม เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชน ชุมชน ในการดำเนินงานตาม หลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการอุตสาหกรรม และ ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกกระบวนการ

(๔.๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๓.๑ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบน สังคมเศรษฐกิจสีเขียว

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนโดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงาน อุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทาง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง การขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอด ห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งติด ฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักร ที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ระยะสั้น การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

จ้างเหมาในการจัดทำระบบการบริหารการผลิต หรือการบริหารจัดการการตลาด โดยอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการอุตสาหกรรม SMEs

๓) กิจกรรม

๑. พัฒนานองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน/OTOP ในเรื่องของการจัดทำระบบการบริหารการผลิต หรือการบริหารจัดการการตลาด

๒. ศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๓. พัฒนาระบบการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๔) เป้าหมายกิจกรรม

ผู้ประกอบการมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลต่อการดำเนินกิจการก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ความรู้ที่ได้ไปพัฒนา ต่อยอด ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกิดประโยชน์กับธุรกิจ

แผนปฏิรูปประเทศ ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบ และควบคุมมลพิษ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : ผลักดันทุกภาคส่วนให้ร่วมแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- จัดอบรม/สัมมนา
- จัดตั้งศูนย์ Eco Center
- จ้างเหมาในการเตรียมความพร้อมและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมฯ

๓) กิจกรรม

- จัดอบรม/สัมมนาทุกภาคส่วนในจังหวัดระยองที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาจังหวัดระยองไปสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

- จัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Center) จังหวัดระยอง
- จ้างเหมาในการเตรียมความพร้อมและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ โรงงาน เพื่อเข้าสู่การขอรับการรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมสีเขียว, มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

๔) เป้าหมายกิจกรรม

- จังหวัดระยองมีแนวทางการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นระบบ

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

(๒) องค์ประกอบ

(๒.๑) องค์ประกอบที่ ๒ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

- หมายเหตุที่ ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อ

สังคมเติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

(๒.๒) องค์ประกอบที่ ๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

- หมายเหตุที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของกระทรวงอุตสาหกรรมแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของจังหวัดระยอง
- แผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐ มีไว้เพื่อกำหนดทิศทางการขับเคลื่อนการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพพื้นฐานและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางหลักของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการศึกษาข้อมูลทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ ประกอบด้วย ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ข้อมูลการปกครองและประชากร การใช้ประโยชน์ที่ดินและลักษณะการตั้งถิ่นฐาน โครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด ในปี ๒๕๗๐ การประเมินสถานการณ์ของอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง อยู่ในช่วง "การเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีและการมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ" ซึ่งมีทั้งโอกาสและแรงกดดันรอบด้านโครงสร้างอุตสาหกรรมเดิม (Traditional Engine) : อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ยานยนต์ พลังงาน และอิเล็กทรอนิกส์ ยังคงเป็นฐานรายได้หลัก (GPP) ของจังหวัด แต่เริ่มเผชิญกับภาวะอิ่มตัวและแรงกดดันด้านสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-Curve) : มีการลงทุนในกลุ่มยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ย่อย, อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-Chemical/Bio-Plastic), และอุตสาหกรรมดิจิทัล/ระบบอัตโนมัติ (Automation) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามมาตรการส่งเสริมของ EEC บริบทโลกปี ๒๕๗๐ : มาตรการทางการค้าโลกที่เข้มงวดขึ้น เช่น CBAM (มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน) บีบให้โรงงานในระยองต้องเปลี่ยนผ่านพลังงานไปสู่ พลังงานสะอาด (Green Energy) และบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) **ปัญหาและสิ่งท้าทายหลัก** จากการเติบโตภาคอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดปัญหาเชิงโครงสร้างที่แผนปี ๒๕๗๐ จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ได้แก่ วิกฤตแรงงานทักษะสูง (Skills Mismatch) : ภาคอุตสาหกรรมขาดแคลนแรงงานสาย Tech, AI, Robotics และวิศวกรสีเขียว (Green Jobs) ขณะที่แรงงานไร้ทักษะเดิมเสี่ยงตกงานจากการถูกแทนที่ด้วยระบบอัตโนมัติ ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ น้ำ: ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำยังเป็นความเสี่ยงหลักของภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม เมื่อเกิดภัยแล้ง พลังงาน : ต้นทุนพลังงานผันผวน และการเข้าถึงโครงข่ายไฟฟ้าพลังงานสะอาด (Green Grid) ที่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ความขัดแย้งด้านสิ่งแวดล้อมและชุมชน (ผังเมืองและมลพิษ) : ปัญหามลพิษสะสมขยะอุตสาหกรรม และการขยายตัวของเมืองที่ทับซ้อนกับพื้นที่เกษตรกรรมและชุมชนดั้งเดิม ทำให้เกิดความขัดแย้งและข้อร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการท้องถิ่น (SMEs) ปรับตัวไม่ทัน : ในขณะที่ทุนข้ามชาติและโรงงานขนาดใหญ่ทรานส์ฟอร์มไปสู่ Industry ๔.๐ แล้ว แต่ SMEs ในท้องถิ่นยังขาดเงินทุนและเทคโนโลยีในการปรับตัว ยิ่งทำให้เกิดช่องว่างทางเศรษฐกิจ **ความจำเป็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการปี ๒๕๗๐** ทำไมจังหวัดระยองจึงจำเป็นต้องมีแผนปฏิบัติการ ความจำเป็นในการรักษาความสามารถในการแข่งขัน : หากไม่มีแผนดึงดูดการลงทุนที่ชัดเจนในกลุ่มอุตสาหกรรมสีเขียวและเทคโนโลยีระยองอาจสูญเสียแชมป์การเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคให้แก่ประเทศคู่แข่งอย่างเวียดนามหรืออินโดนีเซียความจำเป็นในการบังคับใช้กฎหมายและหลักเกณฑ์สากล : โรงงานในระยองพึ่งพาการส่งออกสูง แผนนี้จึงจำเป็นต้องเป็น "พี่เลี้ยง" และ "ผู้นำทาง" ให้ภาคเอกชนปรับตัวเข้าสู่มาตรฐาน Eco-Factory และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเป็นรูปธรรมความจำเป็นในการเติบโตอย่างทั่วถึง (Inclusive Growth) : ต้องมีกลไกเชื่อมโยงประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรม

ไฮเทคลงไปสู่เศรษฐกิจชุมชน (เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมมูลค่าสูง/Smart Farming) เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการยอมรับจากคนในพื้นที่ ในปัจจุบันข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจจังหวัดระยอง Rayong's Gross regional and provincial product (GPP) ปี ๒๕๖๘ ขนาดเศรษฐกิจ GPP จังหวัดระยอง เท่ากับ ๑,๑๓๗,๔๘๓ ล้านบาท ร้อยละ ๖.๐ ของ GDP ของประเทศไทย ประชากรมีรายได้ต่อหัว (GPP Per Capita) เท่ากับ ๙๘๘,๘๔๔ บาท โครงสร้างพื้นฐาน ภาคบริการ ๑๙.๔% ภาคเกษตรกรรม ๒.๗% ภาคอุตสาหกรรม ๗๗.๙% การเจริญเติบโตและเสถียรภาพของเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๙ สูงกว่าอัตราขยายตัวของประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๑.๘๗ อัตราการเจริญเติบโต เฉลี่ย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๗) ร้อยละ ๒.๘ เห็นได้ว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ยังขาดการพัฒนาศักยภาพ ทั้งด้านการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การตลาด การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานมีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ เพื่อผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมด้านการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มและมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ ให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้

❖ ข้อมูลภูมิประเทศ

❖ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดระยอง มีทั้งพื้นที่ที่เป็นภูเขา พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบติดชายฝั่งทะเล รวมทั้งเกาะน้อยใหญ่อีกมากมาย ลักษณะภูมิประเทศแบ่งออกได้ ดังนี้

๑) พื้นที่สูงชันและภูเขา อยู่ตอนเหนือของจังหวัด พื้นที่ที่ภูเขา ๒ แนว คือ ทิวเขาชะเมาทางทิศตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเล ๑,๐๓๕ เมตร และทิวเขาที่อยู่ประมาณกึ่งกลางของตัวจังหวัดเป็นแนวยาวจากอำเภอเมืองระยองขึ้นไปทางเหนือจนสุดเขตจังหวัดในอำเภอแกลงและวังจันทร์

๒) ที่ราบลูกคลื่นและเนินเขาอยู่ตอนกลางของจังหวัด ที่ราบสลับเนินเขาและภูเขา มีลักษณะเป็นลอนลูกคลื่นสูงต่ำสลับกันไป และเป็นพื้นที่แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่ ลุ่มแม่น้ำระยอง แม่น้ำประแสร์

๓) ที่ราบชายฝั่งทะเล ลักษณะชายฝั่งทะเลมีหาดทรายสวยงาม ฝั่งทะเลจังหวัดระยองมีความยาว ๙๙ กิโลเมตร เป็นฝั่งทะเลที่มีทรายปนโคลนเป็นส่วนมาก เนื่องจากมีแม่น้ำหลายสายพัดพาโคลนตะกอนออกสู่ทะเล

๔) ส่วนที่เป็นเกาะ มีเกาะใหญ่น้อยเรียงรายเลียบตามแนวชายฝั่งนับเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ เกาะมันนอก เกาะมันใน และเกาะเสม็ด ลักษณะทางธรณีวิทยา มีหินอัคนี เป็นหินแกรนิต และหินแปรจำพวกหินไนส์ และหินซิสต์

❖ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดระยองมีลักษณะอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical Climate) โดยได้รับอิทธิพลจากทั้งลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ ส่งผลให้จังหวัดระยองอากาศอบอุ่นไม่ร้อนจัด บริเวณชายฝั่งทะเลเย็นสบายฤดูฝน จะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมของทุกปี ในปี ๒๕๕๘ มีฝนตก ๑๐๙ วัน ปริมาณฝนตกวัดรวมได้ ๑,๔๔๙.๙ มิลลิเมตร มากกว่าปี ๒๕๕๗ ถึง ๔๐๐ มิลลิเมตร ปริมาณฝนตกรายเดือนมากที่สุดคือเดือนกันยายน ๒๕๕๘ วัดปริมาณได้ ๔๐๗.๓ มิลลิเมตร โดยฝนตกมากที่สุดวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ วัดปริมาณได้ ๑๐๓.๑ มิลลิเมตร

❖ อาณาเขต

อาณาเขต จังหวัดระยองมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับอำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ทิศใต้	ติดกับชายฝั่งอ่าวไทย ยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร
ทิศตะวันออก	ติดกับเขตอำเภอนายายอาม อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันตก	ติดกับเขตอำเภอสัตหีบ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

❖ การปกครอง

แบ่งการปกครองเป็น ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ อำเภอเขาชะเมา อำเภอนิคมพัฒนา ประกอบด้วย ๕๔ ตำบล ๔๓๙ หมู่บ้าน /คจ ชุมชน การปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๒ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๔ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๗ แห่ง

๑. อำเภอเมืองระยอง ตั้งอยู่ทางตอนกลาง ค่อนไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๑๑ ตำบล ๘๔ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๕ แห่ง

๒. อำเภอบ้านฉาง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๓ ตำบล ๒๐ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๓. อำเภอแกลง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๑๕ ตำบล ๑๔๗ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๗ แห่ง

๔. อำเภอบ้านค่าย ตั้งอยู่ทางตอนกลางค่อนไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๗ ตำบล ๖๖ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๘ แห่ง

๕. อำเภอปลวกแดง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๖ ตำบล ๓๔ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๘ แห่ง

๖. อำเภอวังจันทร์ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๔ ตำบล ๒๙ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๗. อำเภอนิคมพัฒนา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๔ ตำบล ๓๐ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๘. อำเภอเขาชะเมา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๔ ตำบล ๒๙ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๔ แห่ง

❖ ประชากร

แสดงประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร

จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

อำเภอ	ประชากร					อัตราการเพิ่มประชากร (เฉลี่ยร้อยละต่อปี)				ความ หนาแน่น (คน /ตร.กม.)
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	
เมืองระยอง	๒๘๕,๖๘๕	๒๘๘,๗๗๓	๒๘๙,๖๒๖	๒๙๒,๐๑๐	๒๙๔,๓๗๐	๑.๐๘	๐.๒๙	๑.๓๐	๐.๘๑	๕๗๒.๑๐
บ้านฉาง	๗๖,๖๑๕	๗๗,๓๙๓	๗๘,๑๖๖	๗๙,๒๙๙	๘๐,๐๗๑	๑.๐๑	๐.๙๙	๒.๔๓	๐.๙๗	๓๓๕.๙๑
แกลง	๑๓๐,๔๕๙	๑๓๐,๕๓๙	๑๓๐,๑๕๒	๑๒๙,๙๙๑	๑๓๐,๐๑๒	๐.๐๖	-๐.๒๙	-๐.๕๒	๐.๐๒	๑๖๔.๘๙
วังจันทร์	๒๖,๐๖๕	๒๖,๐๖๙	๒๕,๙๘๑	๒๕,๙๕๗	๒๖,๐๐๙	๐.๐๑	-๐.๓๓	-๐.๕๓	๐.๒๐	๖๕.๘๐
บ้านค่าย	๖๙,๕๓๗	๗๐,๕๓๗	๗๑,๕๕๙	๗๒,๕๒๖	๗๓,๔๐๔	๑.๔๓	๑.๔๔	๒.๗๘	๑.๒๓	๑๕๐.๐๙
ปลวกแดง	๗๕,๕๒๔	๗๘,๕๓๑	๘๑,๒๗๘	๘๕,๖๖๓	๘๙,๖๓๑	๓.๙๘	๓.๔๙	๘.๖๙	๔.๖๓	๑๔๔.๙๕
เขาชะเมา	๒๓,๖๖๙	๒๓,๖๔๙	๒๓,๖๖๖	๒๓,๖๐๙	๒๓,๕๗๘	-๐.๐๘	๐.๐๗	-๐.๑๗	-๐.๑๓	๘๗.๓๔
นิคมพัฒนา	๕๓,๙๗๐	๕๖,๓๙๒	๕๘,๙๕๘	๖๒,๑๓๔	๖๕,๐๙๖	๔.๔๘	๔.๕๕	๙.๗๐	๔.๗๗	๒๗๓.๕๑
รวมยอด	๗๔๑,๕๒๔	๗๕๑,๓๔๓	๗๕๙,๓๘๖	๗๗๑,๑๘๙	๗๘๒,๑๗๑	๑.๓๒	๑.๐๗	๒.๖๑	๑.๔๖	๒๒๐.๒๑

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

อัตราความหนาแน่นของประชากร ในปี ๒๕๖๗ พบว่าความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๒๒๐.๒๑ คนต่อตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นอำเภอเมืองระยอง มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๕๗๒.๑๐ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอบ้านฉาง มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๓๓๕.๙๑ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอแกลง มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๑๖๔.๘๙ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอวังจันทร์ มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๖๕.๘๐ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอบ้านค่ายมี

ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๑๕๐.๐๙ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอปลวกแดง มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๑๔๔.๙๕ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอเขาชะเมา มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๘๗.๓๔ คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอนิคมน้ำพูน มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยเท่ากับ ๒๗๓.๕๑ คนต่อตารางกิโลเมตร

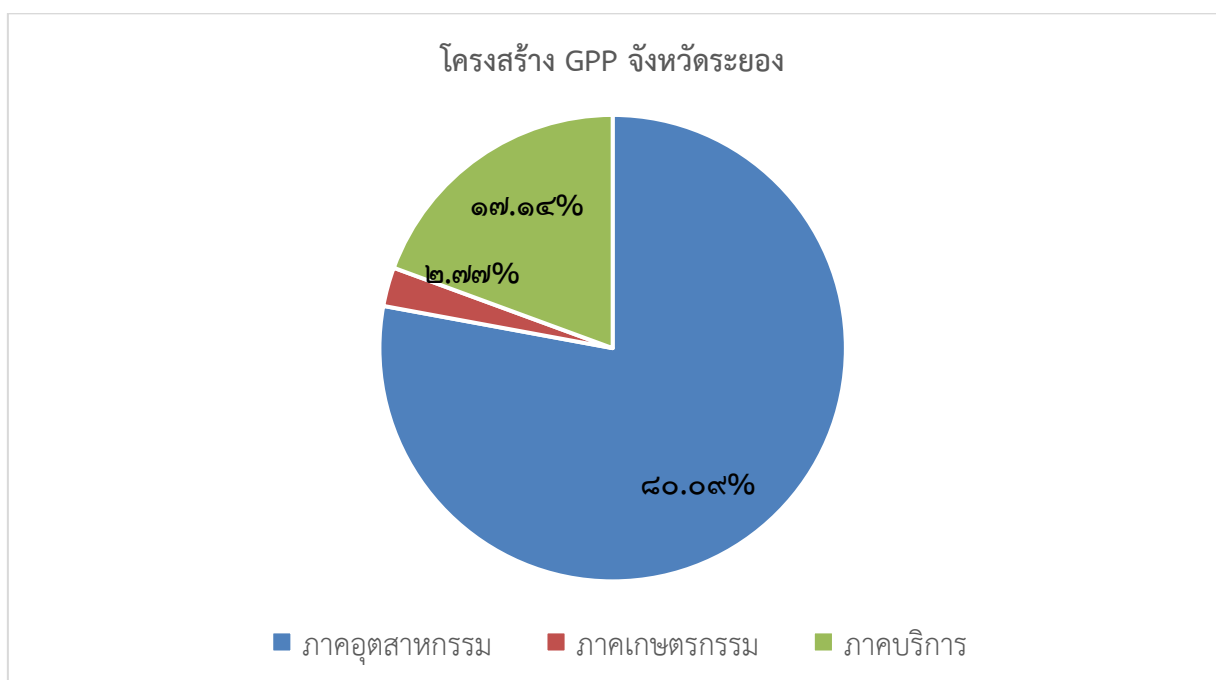
อัตราความหนาแน่นของประชากรสูงสุดอยู่ที่อำเภอเมืองระยองและขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราที่อำเภอบ้านฉางอำเภอนิคมน้ำพูนและอำเภอปลวกแดงจากการอพยพมาจากต่างถิ่นเข้าทำงานในภาคอุตสาหกรรมตามนโยบายของรัฐบาล

❖ เศรษฐกิจ

ระยอง เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีรายได้ประชากรต่อหัวสูงที่สุดในประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอยู่ในอันดับ ๑ ของประเทศไทย เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย และเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการเกษตรกรรม

ภาพรวมจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปี ๒๕๖๘ ขนาดเศรษฐกิจ GPP จังหวัดระยอง เท่ากับ ๑,๑๓๗,๔๘๓ ร้อยละ ๖.๐ ของ GDP ของประเทศไทย ประชากรมีรายได้ต่อหัว (GPP Per Capita) เท่ากับ ๙๘๘,๘๔๔ โครงสร้างพื้นฐาน ภาคบริการ ๑๙.๔% ภาคเกษตรกรรม ๒.๗% ภาคอุตสาหกรรม ๗๗.๙% การเจริญเติบโตและเสถียรภาพของเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๙ สูงกว่าอัตราการขยายตัวของประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๑.๘๗ อัตราการเจริญเติบโต เฉลี่ย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๗) ร้อยละ ๒.๘

ที่มา : คลังจังหวัดระยอง

❖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

๑. แร่ธาตุ

จังหวัดระยองมีทรัพยากรแร่อยู่หลายชนิด แร่ที่มีปริมาณมากที่สุด คือ แร่ทรายแก้ว แร่หินอุตสาหกรรม ชนิดหินแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง แร่หินประดับชนิดหินแกรนิต แร่หินประดับชนิดหินไนส์ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินไนส์เพื่อการก่อสร้าง แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง แร่อุตสาหกรรมและแร่เศรษฐกิจอื่น ๆ ที่สำรวจพบได้แก่ แร่ดินขาว แร่เฟลด์สปาร์ แร่เวอร์ทซ์ แร่ทองคำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีกลุ่มแร่ที่หายากสะสมตัวอยู่ตามชายฝั่งและในทะเล ได้แก่ แร่ดีบุก แร่โรมาไซต์ แร่เซอร์คอน แร่ซีโนไทม์ แร่ลูโคซีน แร่ซิลเมไนท์ แร่รูไทล์ แร่โคชล์มไบท์ และแร่แทนทาไลท์ ชนิดและผลผลิตแร่ ที่สำคัญของจังหวัดระยอง

๑) แร่ทรายแก้ว เหมือนส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่ตำบลชากพง ตำบลบ้านกร่ำ อำเภอแกลง และตำบลเพ ตำบลตะพง อำเภอเมืองระยอง ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมทรายแก้ว กระจก ขวด สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาในการถลุงโลหะ เซรามิก

๒) แร่อุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง มีประมาณ ๒๐๐ ไร่ ที่ตำบลกองดิน อำเภอแกลง และตำบลห้วยทับมอญ อำเภอเขาชะเมา ผลิตแร่เพื่อใช้ในการก่อสร้างทั่วไป

๓) แร่หินอุตสาหกรรมชนิดแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง มีการผลิตในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง แร่ที่ผลิตได้นอกจากใช้ในการก่อสร้างทั่วไปแล้ว ยังใช้ในโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถนนทะเล เพื่อก่อสร้างท่าเทียบเรือ เนื่องจากมีคุณสมบัติคงทนจากการผุกร่อนจากน้ำทะเลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังมีก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทย ส่งมายังโรงแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่จังหวัดระยอง นับเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ

จำนวนเหมืองแร่ จำนวนคนงาน และปริมาณแร่ที่ผลิตได้จำแนกตามชนิดแร่

ปี พ.ศ. ๒๕๖๙							
จำนวนเหมืองแร่ (แห่ง)	๒๔						
จำนวนคนงาน (คน)	๓๖๐						
ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ (เมตริกตัน)	ต.ค. ๖๘	พ.ย. ๖๘	ธ.ค. ๖๘	ม.ค. ๖๙	ก.พ. ๖๙	มี.ค. ๖๙	เม.ย. ๖๙
แร่ทรายแก้ว	๓๓,๙๐๒	๕๙,๔๖๐	๔๘,๙๘๙.๗๕	๖๒,๓๐๕	๖๒,๓๕๐	๗๓,๙๗๕	๖๘,๘๕๕.๔๕
แร่หินปูน เพื่ออุตสาหกรรม ก่อสร้าง	๑๒๐,๔๐๐	๑๔๗,๕๐๘.๘๐	๑๒๔,๘๖๘.๐๐	๑๔๗,๗๖๔.๘๐	๑๔๓,๓๘๕	๑๕๓,๐๕๔.๔๐	๑๓๒,๘๒๗.๒๐
แร่หินแกรนิต เพื่ออุตสาหกรรม ก่อสร้าง	๔๕๙,๙๐๐	๔๘๑,๔๑๖.๐๐	๕๓๖,๒๓๘.๐๐	๔๙๔,๑๒๔	๔๖๙,๘๐๖	๔๑๔,๙๒๒	๔๖๖,๔๘๒

จากมูลค่าการจำหน่ายแร่ที่สำคัญ ได้แก่ แร่ทรายแก้ว แร่หินปูน แร่หินแกรนิต และแร่แอนดีไซต์ พบว่าแร่ทรายแก้ว แร่หินปูน และแร่หินแกรนิต มีปริมาณแร่ที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นและลดลงเพียงเล็กน้อย

๒. ทรัพยากรป่าไม้

มีเนื้อที่ป่า ๑๘๒,๒๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๖ ของพื้นที่จังหวัดมีพื้นที่ตาม พ.ร.ฎ. กำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ โดยแยกเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ๘ แห่ง เนื้อที่ ๘๒๑.๙๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๑๓,๗๔๓ ไร่ อุทยานแห่งชาติ ๒ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด พื้นที่ ๘๑,๘๗๕ ไร่และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง พื้นที่ ๔๒,๔๐๐ ไร่ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๙๘.๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒๔,๒๗๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน พื้นที่ ๓๒,๘๗๕ ไร่ และสวนรุกขชาติ ๒ แห่ง คือ สวนรุกขชาติเพ และ สวนรุกขชาติหนองสนม ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบแล้ง นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลน ป่าเบญจพรรณ และป่าละเมาะ การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อที่ป่าไม้ของกรมป่าไม้ พบว่าเนื้อที่ป่าไม้ที่ลดลงในอัตราที่ลดลง เนื่องจากเนื้อที่ป่าที่เหลืออยู่ในเขตอนุรักษ์และภูเขาสูงชันไม่เหมาะกับการทำเกษตรรวมทั้งการปฏิบัติงานป้องกันรักษาป่าอย่างเข้มแข็งของเจ้าหน้าที่ สภาพปัญหาป่าไม้บางส่วนไม่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากอยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองสหกรณ์นิคมและพื้นที่เขาเล็กๆน้อยๆ ประกอบกับปัจจุบันกฎหมายป่าชุมชนที่มุ่งเน้นให้ประชาชนร่วมจัดการป่าไม้ยังไม่ได้บังคับใช้ เพราะอยู่ระหว่างการพิจารณาหากกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ได้ คาดว่าจังหวัดระยองจะมีเนื้อที่ป่าเพิ่มขึ้นเนื่องจากความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันรักษาป่าและการฟื้นฟูป่า

รายละเอียดพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายในท้องที่จังหวัดระยอง

ลำดับที่	ชื่อ	พื้นที่ (ไร่)
๑	อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด	๘๑,๘๗๕
๒	อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง	๔๒,๔๐๐
๓	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน	๓๒,๘๗๕
	รวม	๑๕๗,๑๕๐

หมายเหตุ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายในลำดับที่ ๒ และ ๓ ทับซ้อนอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

สถานการณ์ปัญหาที่เป็นประเด็นการพัฒนาของจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงและความโดดเด่นเชิงพื้นที่หลายประการ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศ ซึ่งจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีเศรษฐกิจที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร และภาคการท่องเที่ยว การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วจากนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล เช่น โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก และโครงการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) โดยเฉพาะจังหวัดระยอง ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ส่งผลให้มีการขยายการลงทุนภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเหล็ก และยานยนต์ เป็นต้น

ส่วนปัญหาที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อความอยู่ดีกินดีและคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและจะต้องได้รับการแก้ไขโดยด่วน ได้แก่

(๑) ปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม

การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง โดยเฉพาะในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด แม้จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างมหาศาล แต่ก็นำมาซึ่งความท้าทายและปัญหาเชิงโครงสร้างในหลายมิติ

ปัจจุบันเป็นปัญหาสืบเนื่องเรื้อรัง

(๑) วิกฤตการลักลอบฝังกลบกากอุตสาหกรรมและ "ฝุ่นแดง" เกินแสนตัน นี่คือนิคมอุตสาหกรรมที่รุนแรงที่สุดในปัจจุบัน การตรวจสอบพบโรงงานรีไซเคิลและคัดแยกขยะอุตสาหกรรม (โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอนิคมพัฒนา) มีการลักลอบกองเก็บและฝังกลบกากของเสียอันตรายนอกอาคารและในที่ดินข้างเคียงรวมแล้วมากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตัน ผลกระทบ: สารเคมีปนเปื้อนซึมลงสู่ชั้นน้ำใต้ดินและดินในพื้นที่เกษตรกรรมโดยรอบ นอกจากนี้ยังมีประเด็นการลักลอบเคลื่อนย้ายและซุกซ่อน "ฝุ่นแดง" (Electric Arc Furnace Dust) ซึ่งเป็นวัตถุอันตรายที่มีโลหะหนักสูง สร้างความกังวลให้แก่ชุมชนในวงกว้าง

(๒) การแพร่ระบาดของ "โรงงานเถื่อน" และปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย จากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของกลุ่มทุนและโรงงานประเภทคัดแยกขยะ (โรงงานประเภท ๑๐๕ และ ๑๐๖) ทำให้เกิดปัญหาการเปิดกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินการผิดเงื่อนไขอย่างต่อเนื่อง ผลกระทบ: โรงงานแอบแฝงเหล่านี้มักไม่มีระบบบำบัดมลพิษหรือระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน และล่าสุดยังตรวจพบปัญหาการลักลอบใช้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายภายในไซต์งานก่อสร้างและโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งความมั่นคงและระบบสวัสดิการสังคมในท้องถิ่น

(๓) มลพิษทางอากาศในมิติใหม่ (ฝุ่นละอองและสารระเหยเฉพาะตัว) แม้ว่าภาพรวมของก๊าซมลพิษขนาดใหญ่อย่างก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) จะมีแนวโน้มลดลงจากเทคโนโลยีการควบคุมที่ดีขึ้น แต่ปัญหากลับเปลี่ยนทิศทางไปสู่มลพิษที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า : PM_{๒.๕} จากภาคอุตสาหกรรมและการขนส่ง : มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นและสัมพันธ์โดยตรงกับกิจกรรมการเผาไหม้ในนิคมฯ สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) และกลิ่นเหม็นคเหม็น : ปัญหากลิ่นสารเคมีรั่วไหลเรื้อรังที่หาส่งผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจของชาวบ้านรอบนิคมฯ ยังคงเกิดขึ้นเป็นระยะและระบุต้นตอได้ยาก

(๔) ความท้าทายด้านธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและความเชื่อมั่น ความขัดแย้งในปัจจุบันไม่ได้อยู่แค่ระหว่าง "ชาวบ้านกับโรงงาน" แต่ลามไปถึง "ความเชื่อมั่นต่อหน่วยงานกำกับดูแล" มีประเด็นความโปร่งใสในการบังคับใช้กฎหมาย การสั่งอายัดหรือเพิกถอนอายุวัตถุอันตรายที่พลิกไปมา

ข้อเสนอแนะ

(๑) ยกระดับมาตรฐานโรงงานด้วย "อุตสาหกรรมสีเขียว" (Green Industry) เปลี่ยนเกณฑ์สมัครใจเป็นเงื่อนไขสำคัญ: ควรนำระบบใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว โดยเฉพาะระดับที่ ๓ (ระบบสีเขียว - Green System) ที่เน้นการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตามประเมินผลและทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานกลุ่มเสี่ยงมาตรการสูงสำหรับ SMEs : โรงงานขนาดเล็กนอกนิคมอุตสาหกรรมมักขาดงบประมาณและบุคลากรเชี่ยวชาญ ภาครัฐควรสนับสนุนผ่านการลดหย่อนภาษีสำหรับสิทธิประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมหรือจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำเพื่อให้ปรับปรุงระบบบำบัดมลพิษ

(๒) ใช้เทคโนโลยีและดาต้าขับเคลื่อนความโปร่งใส (Data-Driven Transparency) ระบบติดตามกากของเสียอัจฉริยะ (Smart Waste Tracking) : บังคับใช้ระบบ e-Manifest (ระบบกำกับ

การขนส่งสิ่งปฏิกูล) ร่วมกับ GPS บนรถขนส่งทุกคัน หากมีการออกนอกเส้นทางหรือหยุดรถในจุดต้องสงสัย นานเกินกำหนด ระบบต้องแจ้งเตือนไปยังศูนย์ควบคุมส่วนกลางทันทีเพื่อส่งเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบเปิดหน้าจอ ข้อมูลสู่ชุมชน (Public Dashboard) : พัฒนาระบบแสดงผลข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม (อากาศ น้ำ กลิ่นเหม็น) แบบ Real-time ที่ดึงข้อมูลโดยตรงจากเซนเซอร์ปลายปล่องหรือสถานีตรวจวัดรอบนิคมฯ ให้ประชาชนเข้าถึง ได้ง่ายผ่านแอปพลิเคชัน เพื่อลดความระแวงและสร้างความโปร่งใส

(๓) ปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมายและการสื่อสารของภาครัฐ กลไกตรวจร่วมไตรภาคี (Joint Audit): จัดตั้งคณะทำงานร่วมที่ประกอบด้วย หน่วยงานรัฐ (เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด) ผู้ประกอบการ และตัวแทนภาคประชาชนในพื้นที่ เพื่อเข้าร่วมสุ่มตรวจโรงงานที่มีข้อร้องเรียน ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องความ ไม่ไว้วางใจต่อเจ้าหน้าที่รัฐการสื่อสารราชการเชิงรุก: ปรับปรุงระบบการแจ้งเตือนและการออกหนังสือราชการ/ ประกาศจังหวัดเวียนถึงผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและเด็ดขาด เช่น เมื่อตรวจพบสารเคมีหรือฝุ่นแดงใน พื้นที่ ต้องมีคำสั่งอายัดและมาตรการควบคุมที่ชัดเจนทันที เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างในการเคลื่อนย้ายหนี

๒) ปัญหาด้านการเกษตร

จังหวัดระยองมักจะประสบปัญหาราคาสินค้าผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำเกือบทุกปี เนื่องจากผลิตสินค้าได้มากเกินความต้องการของตลาด โดยเฉพาะผลไม้สำคัญ เช่น สับปะรด เงาะ มังคุด โดยปัจจัยของปัญหามาจากการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าผลผลิตอยู่ตลอดเวลาทุกปีไม่แน่นอน รวมทั้งในช่วงฤดูกาล เก็บเกี่ยวผลผลิต มีผลผลิตจำนวนมากออกสู่ตลาดพร้อม ๆ กัน ทำให้ผลผลิตล้นตลาด เกษตรกรต้องเร่งขายทำให้สินค้าเกษตรมีราคาตกต่ำ

(๑) โครงสร้างการผลิตยังไม่กว้างขวาง เกษตรกรรมส่วนใหญ่ถือเป็นอาชีพหลักเพียงไม่กี่ชนิด คือ ยางพารา สวนผลไม้ มันสำปะหลัง ไร่สับปะรด และประมง ส่วนการผลิตสินค้าอื่น ๆ ยังมีโอกาส และศักยภาพสูงที่จะช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรมากขึ้น คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๒) ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ เกษตรกรยังผลิตแบบดั้งเดิมพื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่เป็น ขนาดเล็กและขนาดกลาง ไม่เน้นการใช้เทคโนโลยี ขาดปัจจัยการผลิตและมีปัญหาการตลาด การผลิตทาง การเกษตรส่วนใหญ่ขาดแคลนปัจจัยการผลิตที่สำคัญรวมทั้งขาดแคลนเงินทุน ซึ่งเป็นผลให้เกษตรกรเสียโอกาส ในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและผลผลิตสูง ส่วนการตลาดมีปัญหาในเรื่องราคาสินค้า เนื่องจากระบบ การตลาดที่เกษตรกรไม่มีทางเลือกและไม่สามารถต่อรองราคาในการจำหน่าย ผลผลิตทางการเกษตรได้

(๓) ขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ละทิ้งไร่นา มีการ ขายที่ดินไปจำนวนมากจะเหลือเฉพาะที่อยู่อาศัย และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคอุตสาหกรรมที่มีภาวะ ความเสี่ยงในเรื่องรายได้ที่ไม่แน่นอน

(๔) ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าจ้างแรงงานภาคการเกษตร ทำให้ต้นทุน การผลิตสินค้าการเกษตรสูงขึ้น ผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป

(๕) ราคาสินค้าผลผลิตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เนื่องมาจากเกษตรกรจะใช้ราคา ผลผลิตของปีนั้น ๆ เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจปลูกในปีต่อไป ถ้าปีไหนที่พืชผลมีราคาดีเกษตรกรก็จะหันมา ปลูกพืชชนิดนั้นกันมาก จึงทำให้ในปีต่อ ๆ ไปผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ราคาสินค้าผลผลิตตกต่ำ แต่ถ้าปีไหนที่พืชชนิด นั้นราคาไม่ดีเกษตรกรก็จะชะลอการปลูกพืชชนิดนั้นแล้วเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น จึงทำให้ราคาพืชชนิด ดังกล่าวมีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง แต่ความต้องการของตลาดยังคงเท่าเดิมจึงทำให้ผลผลิตมีราคาสูงขึ้นและ จะหมุนเวียนอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ

(๖) เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในเรื่องราคาผลผลิตที่ตนผลิตได้ เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตไม่มากและต่างคนต่างขาย การจำหน่ายส่วนใหญ่จึงผ่านพ่อค้ากลางขาดความรู้ด้านการตลาด และการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรเพื่อขายผลผลิตมีน้อย จึงทำให้ราคาผลผลิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

(๑) เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในเรื่องราคาผลผลิตที่ตนผลิตได้ การจำหน่ายส่วนใหญ่ยังต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ควรให้มีการรวมกลุ่มการจำหน่ายเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองราคาได้มากยิ่งขึ้น

(๒) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรให้มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุด ควรกำหนดแผนการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสมรรถนะที่ดินในระดับไร่นา พื้นที่ชายฝั่งทะเลอนุรักษ์ดินและสภาพแวดล้อม โดยการจัดการเรื่องที่ดินและระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม เร่งรัดฟื้นฟูและปรับปรุงที่ดินที่มีปัญหาและสนับสนุนการกระจายกรรมสิทธิ์การถือครองและการจัดการที่ดิน โดยการใช้วิธีจัดรูปที่ดินหรือปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมตามความเหมาะสมหรือจัดโซนพื้นที่การเพาะปลูก

(๓) เร่งรัด พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางการเกษตร พัฒนาการใช้ทรัพยากรแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและป่าไม้ ให้มีส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) ขยายฐานการผลิต กระจายการผลิตไปสู่สาขาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและศักยภาพของพื้นที่ เพื่อลดความเสี่ยงในด้านผลผลิตและราคา โดยเน้นการพัฒนาเฉพาะสาขา เช่น ยางพารา ไม้ผล พืชเศรษฐกิจ พืชผัก ปศุสัตว์ และประมง

(๕) ส่งเสริม ให้ความรู้ และพัฒนาด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า และช่วยขยายช่องทางการตลาดเพิ่มมากขึ้น

(๖) สนับสนุน ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชไร่สารพิษ ใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงให้น้อยลง ใช้กระบวนการผลิตทางธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๓) ปัญหาด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดระยองมีความงามและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ มีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยว มีความหลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อุทยานแห่งชาติ ภูเขา น้ำตก ชายหาดทะเลที่สวยงาม และหมู่เกาะที่สวยงาม โดยเฉพาะเกาะเสม็ด ที่มีหาดทรายขาวสวยงาม เลื่องชื่อไปทั่วโลก มีสวนผลไม้ให้เยี่ยมชมและชิมรสชาติที่สดอร่อย Hi-Light ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดมีมากมาย เช่น การมีชายหาดยาว ๑๐๐ กม มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและราคาไม่แพง (Value for Money) เป็นแหล่งรับประทานอาหารทะเลสด ที่มีคุณภาพดีและราคาถูก เป็นต้น

ปัญหาที่สำคัญคือ

(๑) การบุกรุกชายหาดและพื้นที่สาธารณะชายหาดที่มีความยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ทำให้การดูแลทำได้อย่างไม่ทั่วถึง ชายหาดหลายแห่งประสบปัญหาการบุกรุก และการจัดระเบียบ

(๒) ขยะและความสะอาดบริเวณชายหาดและเกาะแก่ง เกือบทุกหาดของจังหวัดระยองมีปัญหาด้านภาพลักษณ์ความสกปรกของบริเวณชายหาด

(๓) การเอาไรต์เอาเปรียบนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ คุณภาพและมาตรฐานของ โรงแรมและที่พักไม่เหมาะสมกับระดับราคา โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว การเอาเปรียบด้านที่พัก ราคา สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม การจำหน่ายสินค้าด้วยคุณภาพ

(๔) ความเชื่อมั่นในมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการรักษาความปลอดภัยทางทะเลชายฝั่ง การรบกวนนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ

(๕) ระบบขนส่งมวลชนที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังมีน้อย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะ เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถส่วนตัวหรือกลุ่มทัวร์

ข้อเสนอแนะ

(๑) บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ดำเนินคดีกับผู้บุกรุกที่ไม่ยอมรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ดำเนินการเร่งรัดจัดระเบียบชายหาดกับประมงพื้นบ้านและผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอยู่เดิม

(๒) จัดระเบียบชายหาดทะเลและเกาะเสม็ด จัดวางผัง Zoning แบ่งเขตผู้ประกอบการ ร้านค้า เรือประมงพื้นบ้านและเขตการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด สวยงาม ของภูมิทัศน์ ให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลกันและยั่งยืน โดยมีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางและ ได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่

๔) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ผลกระทบมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ มลพิษทางอากาศ น้ำเสีย และมลพิษ จากกากอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

(๑) ตั้งคณะทำงานดูแล เฝ้าระวังเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมทางด้านอากาศ น้ำ ขยะจาก โรงงานอุตสาหกรรมนอกเหนือหน่วยงานราชการประจำ

(๒) จัดตั้งกลุ่มชุมชนควบคุมดูแลมลภาวะจากโรงงานอุตสาหกรรมและในเมือง

(๓) ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการช่วยกันดูแลรักษาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๔) มีการควบคุมดูแลสถานประกอบการอย่างเข้มงวด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน และสิ่งแวดล้อม

๕) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

สาธารณูปโภคโดยเฉพาะน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคยัง无法满足ความต้องการได้อย่างทั่วถึงทั้งในเขตเมือง อำเภอและตำบล นอกจากนั้นระดับคุณภาพของบริการยังมีมาตรฐานค่อนข้างต่ำ

ข้อเสนอแนะ

(๑) ขยายระบบบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้สามารถสนองความต้องการอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะให้ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาลและเขตชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการกระตุ้น กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการผลิตไปสู่เขตชนบท

(๒) เพิ่มกำลังการผลิตและคุณภาพบริการน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค สอนองความต้องการให้สม่ำเสมอและเพียงพอ รวมทั้งเพิ่มมาตรฐานน้ำให้มีความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง
ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

แผนที่กระจายตัวของเขตเศรษฐกิจพิเศษและโครงสร้างพื้นฐานในจังหวัดระยอง แหล่งที่มา : EEC

ภาพเป้าหมายการดำเนินโครงการของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

มิติการพัฒนา	เป้าหมายและตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์
การเติบโตทางเศรษฐกิจ	ขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GRP) ในพื้นที่ EEC เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๖.๓
มูลค่าการลงทุนจริง	เกิดการลงทุนจริงในพื้นที่ (ระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา) รวมกันไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี
ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม	ของเสียและมลพิษได้รับการบำบัดและจัดการตามมาตรฐาน ๑๐๐% (ตามแผนสิ่งแวดล้อม EEC ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
การพัฒนาบุคคล	ยกระดับทักษะแรงงาน (Up Skill / Reskill) ให้ตอบโจทย์ความต้องการของโรงงานยุคใหม่ตามหลัก Demand Driven

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๙ มีนิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๑๔ การนิคม เขตประกอบการ อุตสาหกรรม จำนวน ๕ แห่ง และอุตสาหกรรมนอกการนิคมของจังหวัดระยอง มีหลากหลายประเภท เช่น การผลิตรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แปรรูป สินค้าเกษตร การผลิตไฟฟ้า การผลิตสารเคมี สร้างมูลค่ารวม จำนวนเงินลงทุนรวม ๑๖,๒๓๙,๔๒๙.๐๑ ล้านบาท จำนวนคนงาน ๓๒๕,๕๓๖ คน จำแนกโรงงานตามจำพวก โรงงาน มีจำนวนทั้งสิ้น ๓,๑๖๖ โรงงาน

ตารางแสดงจำนวนโรงงานจำแนกตามจำพวกโรงงาน ณ มิถุนายน ๒๕๖๙

จำพวกโรงงาน	จำนวน (โรงงาน)
อื่น ๆ (นอกนิคม/เขต)	๑,๖๔๐
นิคมอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	๑,๓๑๔
เขตประกอบการอุตสาหกรรม	๒๑๒
รวม	๓,๑๖๖

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง มิถุนายน ๒๕๖๙

สรุปจำนวนโรงงานตามกลุ่มอุตสาหกรรม

รหัส	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน(ล้านบาท)	คนงาน
21	การผลิตอื่นๆ	600	1,879,245.06	24,921
17	ผลิตภัณฑ์โลหะ	467	273,157.24	46,282
20	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	421	540,271.24	75,569
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	301	187,562.35	26,624
11	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	247	908,257.60	16,766
19	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	195	136,061.60	30,607
18	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	190	107,643.62	26,810
15	ผลิตภัณฑ์อโลหะ	133	22,313.98	3,244
7	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	129	13,846.12	6,530
2	อุตสาหกรรมอาหาร	128	34,400.31	12,182
13	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	102	202,421.23	27,978
16	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	57	11,629,495.78	7,846
9	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	39	32,304.40	2,688
8	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	38	5,680.54	7,365
10	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทาปกหรือการทำแม่พิมพ์	36	7,861.00	1,688
12	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	26	224,645.68	2,354
4	สิ่งทอ	20	9,383.45	3,719
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	19	3,820.88	1,148
3	อุตสาหกรรมเครื่องตี	7	4,941.79	480
6	ผลิตหนังสัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	5	941.43	366
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	1	33.20	292
	รวมทั้งสิ้น	3,166	16,239,429.01	325,536

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง มิถุนายน ๒๕๖๙

จำนวนประเภทโรงงานที่มากที่สุดคือการผลิตอื่น ๆ จำนวน ๖๐๐ โรงงาน โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ ๔๖๗ โรงงาน โรงงานผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ๔๒๑ โรงงาน โรงงานผลิตภัณฑ์พลาสติก ๓๐๑ โรงงาน ล้วนแต่เป็นโรงงานขนาดใหญ่ และมีการลงทุนสูง เมื่อจำแนกรายสาขา สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ

๑. การผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยโรงโม่ บด หรือย่อยหิน การทำเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ การแพทย์ โรงงานผลิตก๊าซซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ โรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซแต่ไม่รวมโรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ มีโรงงานจำนวน ๖๐๐ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑,๘๗๙,๒๔๕.๐๖ ล้านบาท คนงานรวม ๒๔,๙๒๑ คน

๒. ผลิตภัณฑ์โลหะ โครงสร้างเหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ แปรรูปเหล็ก ฯลฯ มีโรงงานจำนวน ๔๖๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๒๗๓,๑๕๗.๒๔ ล้านบาท คนงานรวม ๔๖,๒๘๒ คน

๓. ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ประกอบด้วย การผลิตยานยนต์ และการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์ มีจำนวนโรงงาน ๔๒๑ โรงงาน เงินลงทุน รวม ๕๔๐,๒๗๑.๒๔ ล้านบาท คนงานรวม ๗๕,๕๖๙ คน

นิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๑๔ แห่ง ได้แก่

๑. นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เนื้อที่ ๙,๘๔๕ ไร่
๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ ตะวันออก (มาบตาพุด) ๓,๗๔๗ ไร่
๓. นิคมอุตสาหกรรมผาแดง เนื้อที่ ๕๔๐ ไร่
๔. นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ระยอง ESIE เนื้อที่ ๘,๖๑๐ ไร่
๕. นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ เนื้อที่ ๑๖,๘๙๕ ไร่
๖. นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย เนื้อที่ ๓,๒๒๐ ไร่
๗. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด เนื้อที่ ๑๗,๘๓๘ ไร่
๘. นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล เนื้อที่ ๑,๗๓๖.๒๗ ไร่
๙. นิคมอุตสาหกรรมระยอง (บ้านค่าย) เนื้อที่ ๒,๑๙๔ ไร่
๑๐. นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง เนื้อที่ ๒,๔๔๒ ไร่
๑๑. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชระยอง ๓๖ (WHA RY๓๖) เนื้อที่ ๑,๒๘๑ ไร่
๑๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด แห่งที่ ๓ เนื้อที่ ๒,๒๐๒ ไร่
๑๓. นิคมอุตสาหกรรม ซีพี ระยอง เนื้อที่ ๒,๒๐๕.๗๕ ไร่
๑๔. นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ ๖) จังหวัดระยอง เนื้อที่ ๑,๓๓๒ ไร่

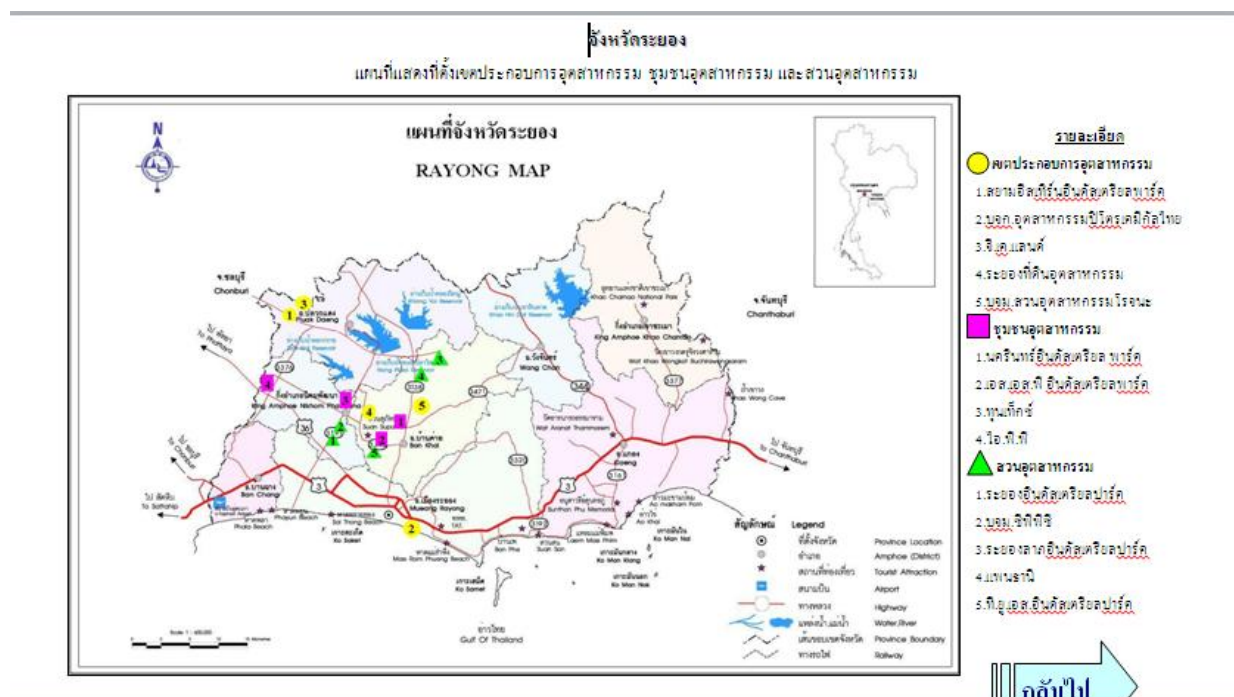
เขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. เขตประกอบการอุตสาหกรรมสยามอีสเทิร์นอินดัสเตรียลพาร์ค เนื้อที่ ๑,๓๔๑ ไร่
๒. เขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี เนื้อที่ ๕,๕๑๘ ไร่
๓. เขตประกอบการอุตสาหกรรม จี. เค. แลนด์ เนื้อที่ ๘๙๑ ไร่
๔. เขตประกอบการอุตสาหกรรมเครือซีเมนต์ไทยเหมราชระยอง เนื้อที่ ๓,๕๕๑ ไร่
๕. เขตประกอบการอุตสาหกรรมโรจนะ ระยอง เนื้อที่ ๒,๐๘๐ ไร่

ข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง

ลำดับ	นิคมอุตสาหกรรม		จำนวน โรงงาน	คนงาน (คน)
๑	๐๐๐๐๑๙	อมตะซิตี้ ระยอง (อ.ปลวกแดง)	๕๒๓	๗๙,๐๕๓
๒	๐๐๐๐๒๐	อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) อ.ปลวกแดง ระยอง	๓๓๙	๕๔,๙๘๘
๓	๐๐๐๐๒๑	ดัมบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด (ต.ปลวกแดง อ.ปลวกแดง ระยอง)	๑๓๒	๒๑,๘๓๗
๔	๐๐๐๐๒๓	มาบตาพุด (ระยอง)	๘๐	๑๑,๘๙๑
๕	๐๐๐๐๒๕	ผาแดง (ต.มาบตาพุด อ.เมือง ระยอง)	๓	๕๖๐
๖	๐๐๐๐๔๑	เอเชีย (ต.บ้านฉาง อ.บ้านฉาง ระยอง)	๒๐	๑,๔๙๐
๗	๐๐๐๐๔๒	ดัมบลิวเอชเอตะวันออก (อ.มาบตาพุด ระยอง)	๖๐	๔,๗๘๙
๘	๐๐๐๐๔๓	ดัมบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด ๔ (ต.แม่น้ำคู้ อ.ปลวกแดง ระยอง)	๒๔	๘,๙๓๕
๙	๐๐๐๐๔๔	หลักชัยเมืองยาง (ต.สำนักทอง อ.เมือง ระยอง)	๑๒	๒,๙๕๕
๑๐	๐๐๐๐๔๕	อาร์ ไอ แอล (ต.มาบตาพุด อ.เมือง ระยอง)	๘	๕๐๓

ที่มา : สืบค้นจาก ระบบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ณ มิถุนายน ๒๕๖๙

จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี ๒๕๖๘

ธุรกิจขนาด	จำนวน(โรงงาน)
M	๘๗๔
Micro	๗,๘๕๕
S	๓,๙๑๓
รวม	

ที่มา : <https://opendata.sme.go.th/dataset/msme>

วิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองจะเติบโตอีกมาก เนื่องจากนโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการในประเทศต่อเนื่องจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (EASTERN SEABOARD) เป็นโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor D : EEC) โดยจังหวัดระยองกำหนดเป็นเมืองการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติ ธุรกิจทันสมัย และเมืองอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลังงาน สำหรับการพัฒนาในอุตสาหกรรมหลัก ๑๐ ประเภท ประกอบด้วย

๑. การต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมเดิม (First S-Curve) คือ

- ๑) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive)
- ๒) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- ๓) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- ๔) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
- ๕) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

๒. การเดิม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันและมีผู้สนใจลงทุน ประกอบด้วย

- ๑) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)
- ๒) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
- ๓) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemical)
- ๔) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- ๕) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

โครงการหลักที่สำคัญ ๑๕ โครงการ ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการ

๑) โครงการหลักที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการในลำดับแรก จำนวน ๕ โครงการ ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนารถไฟฟ้าความเร็วสูง เชื่อมต่อ ๓ สนามบิน
- (๒) การพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ ๓
- (๓) การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาและการซ่อมบำรุงอากาศยาน

(๔) พัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และหุ่นยนต์

(๕) การขยายเมืองปัจจุบัน/สร้างเมืองใหม่

๒) โครงการสำคัญที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการในลำดับที่สอง จำนวน ๑๐ โครงการ เป็นโครงการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งรัดดำเนินการตามแผนงาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประกอบด้วย (๑) รถไฟฟ้าทางคู่ (๒) ทางหลวงสายใหม่ มอเตอร์เวย์ (๓) ท่าเรือ มาบตาพุด เฟส ๓ (๔) ท่าเรือจุกเสม็ด (๕) อุตสาหกรรมอากาศยาน ซ่อมบำรุง และธุรกิจต่อเนื่อง (๖) ปีโตรเคมีขั้นสูงและอุตสาหกรรมชีวภาพ (๗) เกษตรแปรรูป (๘) การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ (๙) Global Business Hub/Free Economic Zone และ (๑๐) ระบบสาธารณูปโภค น้ำ พลังงาน ขยะ

จากการประเมินคาดว่า จะทำให้ GDP ประเทศขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี เกิดการจ้างงาน เพิ่มขึ้น ๑ แสนคนต่อปี จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นกว่า ๑๐ ล้านคนต่อปี เกิดฐานภาษีใหม่ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี จะมีการลงทุนภายในระยะเวลา ๕ ปี ประกอบด้วย

- การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (Super Cluster/Cluster/๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย) จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การก่อสร้างเมืองใหม่-โรงพยาบาล-โรงเรียน-ที่อยู่อาศัย ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การท่องเที่ยวคุณภาพ/เชิงคุณภาพอีก ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับพื้นที่ของจังหวัดระยองประกอบด้วย

๑. รายได้สู่พื้นที่ในรูปแบบกองทุนซึ่งจะมีการจัดตั้ง "กองทุนพัฒนาชุมชนและ สิ่งแวดล้อม" เพื่อเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาพื้นที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตอุตสาหกรรมควบคู่กับการ ลงทุน โดยเงินกองทุนจะมาจากการเก็บค่าธรรมเนียมที่ให้บริการกับนักลงทุน

๒. พัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม และ ด้านการท่องเที่ยว จากโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการคมนาคมการเชื่อมโยงการพัฒนา เช่น รถไฟฟ้าทางคู่ รถไฟฟ้าความเร็วสูง การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา การสร้างปรับปรุงถนนสายต่าง ๆ ทั้งนี้ ระบบขนส่งขนาดใหญ่ล้วนสิ้นสุดปลายทางที่จังหวัดระยอง ซึ่งในระยะต่อไปจะทำให้มีประชาชน/นักท่องเที่ยว มาเดินทางมา จังหวัดระยองมากขึ้น เศรษฐกิจด้านอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยว การขายสินค้า การเกษตรจะดีขึ้นตามลำดับ

๓. กลุ่มธุรกิจได้ประโยชน์ต่อเนื่อง

ธุรกิจโลจิสติกส์ : เนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม ทำให้โอกาสการลงทุน ของเอกชน โดดเด่นในกลุ่มคลังสินค้าสมัยใหม่ นอกจากนั้น ยังช่วยส่งเสริมให้ภาคตะวันออกเป็นศูนย์กลางการ ขนส่งสินค้าเชื่อมระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดียเข้าด้วยกัน

อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงและเคมีชีวภาพ : เนื่องจากประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตรที่หลากหลาย ทำให้เกิดโอกาสในการลงทุนธุรกิจเชื้อเพลิงชีวภาพตามนโยบาย Bio Economy

ธุรกิจท่องเที่ยว จากการพัฒนาเส้นทางรถไฟฟ้าความเร็วสูง และสนามบินอู่ ตะเภา จะเป็นการดึงดูดเครื่องบินเช่าเหมาลำตรงสู่เมืองพัทยา โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียที่มี สัดส่วนถึง ๔๕% ของตลาดนักท่องเที่ยวในพัทยา อีกทั้ง การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกจุกเสม็ด จะสามารถรองรับ ตลาดท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากกว่าเดิม

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เนื่องจากการสร้างเมืองใหม่ขึ้น จะส่งผลให้เกิดการกระจุกตัวของประชากรมากขึ้นตามพื้นที่ยุทธศาสตร์หลักการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เริ่มมีการลงทุนมากขึ้น ภายหลังจากที่มีการชะลอการลงทุนมาระยะเวลาหนึ่ง

จำนวนทุนจดทะเบียนภาคอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๑ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๐ พื้นตัวมาเป็นบวกจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -๒.๓ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC : Eastern Economic Corridor) ๓ จังหวัด (ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา) ทำให้มีการขยายและลงทุนเพิ่มขึ้น โดยอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี การผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยการไม้ บด หรือย่อยหิน การทำเครื่องมือเครื่องใช้ หรืออุปกรณ์การแพทย์ โรงงานผลิตก๊าซ ซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น และอุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ สำหรับปี ๒๕๖๒ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๓

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง “ทิศทางการพัฒนา (Positioning)....”

“จังหวัดระยองเป็นเมืองที่มีการคิดและน่านวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา เป็นเมืองที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี – เป็นเมืองที่มีสมดุลการพัฒนา – ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดย แนวคิดดังกล่าว เป็นการสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้กับคนระยอง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจของจังหวัดโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

- เป็นเมืองที่มีการคิดและน่านวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ ในประเด็นการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม และได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชนควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน ซึ่งได้กำหนดแนวทางการพัฒนา โดยกำหนดแนวทาง คือ

๑. เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผลในทางปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกำกับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ลดการรั่วซึมของสารอินทรีย์ระเหยง่าย โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด

๓. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเล ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ๒ ผังทะเลอ่าวไทย และอันดามัน เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวคุณภาพมีจำนวนมากขึ้น

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ ขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบ ให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางเรือและอากาศ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ (น้ำดิบ น้ำประปา) ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะ น้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา วิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสม และยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

นโยบายทางด้านเศรษฐกิจตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC : Eastern Economic Corridor Development) โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุม ได้แก่ (๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งระบบ ด้านพลังงาน ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งด้านการวิจัยและพัฒนา (๒) แผนดำเนินการด้านผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน แผนบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการขยะ และมลภาวะต่าง ๆ (๓) กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน โดยเฉพาะการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี สิทธิการเช่าที่ดิน และการจัดหาแรงงาน รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จการลงทุน (One Stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในการขออนุมัติอนุญาตการประกอบกิจการและให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ และ (๔) แผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน

การพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) ให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน ดำเนินการใน ๓ จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งจะมีการแบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เขตที่อยู่อาศัยโดยจังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็น “เมืองนานาชาติมาตรฐานโลก น่ายุติที่สุดในอาเซียน เมืองธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เน้นการวิจัยด้านอาหาร ไบโอดีโคโนมี และปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ซึ่งจะประกอบไปด้วย Super Cluster/Cluster ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก ๑๐ ประเภทคือ ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) คือ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยวไฮเอนด์และเชิงสุขภาพ เกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ และแปรรูปอาหาร กับ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) คือ หุ่นยนต์เพื่อการผลิต การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิงชีวภาพ-เคมีชีวภาพ ดิจิตอล และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร โดยมุ่งหวังให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งลงทุนหลักของประเทศโดยจะขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมรองรับการลงทุนเชื่อมการลงทุนสู่ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออกและทวาย และเชื่อมโยงทางน้ำไปถึงชายฝั่งทะเลกัมพูชา โดยสิ่งที่จะเกิดขึ้นในระยะต่อไปคือ จะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ เช่น การพัฒนาท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา ระยอง – พัทยา เป็นสนามบินพาณิชย์แห่งที่ ๓ การก่อสร้างศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน การพัฒนาท่าเรือพาณิชย์สัตหีบใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรมต่อเรือ และขนส่งผู้โดยสาร การขยายท่าเรือแหลมฉบังและท่าเรืออุตสาหกรรม

มาบตาพุด การพัฒนาโครงข่ายขนส่งทางบก เช่น ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งพัฒนาระบบราง เช่น โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ เป็นต้น

จะเห็นว่านโยบายดังกล่าว รัฐบาลจะเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุนให้จังหวัดระยองอย่างมหาศาล แต่กระนั้นก็ตามก็อาจเกิดปัญหาตามมาอีกมาก โดยเฉพาะปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่ทุกภาคส่วนในจังหวัดระยองจะร่วมกันพัฒนาประสิทธิภาพ ทั้งทางด้าน การผลิต บุคลากร การสรรสร้างผลิตภัณฑ์ ฯลฯ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือค้นคิดนวัตกรรมแล้วนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

- เป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตดี (City of good and quality of life) เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นเมืองที่ประชาชนมีสุขภาพดี สวัสดิการดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี โดย

สุขภาพดี คือการมีสุขที่ดีทั้งทางกาย ใจ จิตวิญญาณ/ปัญญาและสังคม

สวัสดิการที่ดี คือประชาชนได้รับสวัสดิการจากภาครัฐตามสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ตลอดจนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความช่วยเหลืออย่างทันทั่วถึง

สิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิ่งแวดล้อมน่าอยู่ ปลอดภัย มีสุขภาพที่ดี มีโครงสร้างของเมืองที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมชุมชนรวมทั้งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ครบถ้วนและทั่วถึง

- มีพัฒนาอย่างสมดุล (balanced of development)

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนการพัฒนาและการขยายตัวของอุตสาหกรรมจากภาพของอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ ไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ โดยนำแนวความคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Town) มาใช้อย่างจริงจัง

- เพิ่มน้ำหนักให้กับการพัฒนาด้านสังคม สุขภาพสิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยวและพาณิชย์กรรม เพื่อกลับไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจ ๔ ขา ซึ่งเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน เพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต

- เพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจการค้า (พาณิชย์กรรม) อย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเพื่อให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้

- น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy) มาประยุกต์ใช้ในภาคการพัฒนาให้กระจายไปทุกภาคส่วน โดย

- ภาครัฐ ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง วางกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้เกิดความสมดุลและกระแสการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- ภาคธุรกิจเอกชน ให้มีความสำคัญกับการพึ่งตนเองใช้วัตถุดิบในประเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่น ลงทุนขยายกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและดูแลพนักงานอย่างมีคุณธรรม

- ภาคเกษตร เน้นการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน
- ภาคประชาชน เน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นภูมิคุ้มกันชุมชนเข้มแข็ง

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จังหวัดระยอง โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร ใน ๗ มิติ ได้แก่

๑) Structure (โครงสร้าง) หมายถึง การพิจารณาลักษณะขององค์กรมีประโยชน์ต่อการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เนื่องจากถ้าโครงสร้างองค์กรมีความเหมาะสมและสอดคล้องต่อกลยุทธ์ที่เลือกใช้ก็จะเป็นจุดแข็งขององค์กร แต่ถ้าโครงสร้างขององค์กรไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่เลือกใช้ก็จะเป็นจุดอ่อนขององค์กร

๒) Strategy (กลยุทธ์) หมายถึง กลยุทธ์ขององค์กร ได้แก่ กิจกรรมหรือการดำเนินงานต่างๆ ภายในองค์กรที่ได้ถูกวางแผนขึ้นเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร

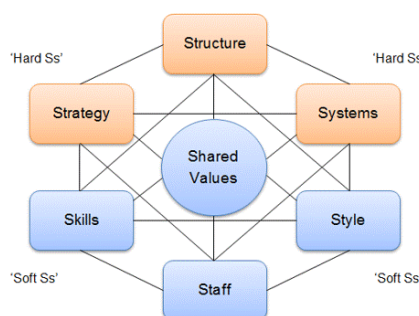
๓) Style (รูปแบบการบริหารจัดการ) หมายถึง บุคลิกของผู้บริหารระดับสูงสุด เนื่องจากการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้บริหารระดับสูงจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานในองค์กรมากกว่าคำพูดของผู้บริหาร

๔) Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร) หมายถึง บุคลากร/พนักงานทุกระดับภายในองค์กร รวมทั้งแบบแผนและพฤติกรรมต่างๆ ที่องค์กรแสดงและปฏิบัติต่อพนักงาน เป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และจงรักภักดีต่อองค์กร ย่อมทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นระบบการบริหารบุคคลต้องดี มีคุณภาพ จึงจะได้บุคคลที่ดี

๕) Skill (ทักษะ) หมายถึง สิ่งที่องค์กรสามารถทำได้ดีกว่าองค์กรอื่นถือว่าเป็นความรู้ ความสามารถของพนักงาน เช่น ความสามารถและทักษะขององค์กรในการให้บริการผู้มารับบริการ ความสามารถในการดำเนินการให้คำปรึกษา แก้ไขปัญหาต่างๆ

๖) System (ระบบการทำงาน) หมายถึง ระบบหรือขั้นตอนการดำเนินงานภายในองค์กรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินการไปได้ เช่น ด้านงบประมาณและระบบบัญชี ระบบในการติดต่อสื่อสาร

๗) Shared Value (ค่านิยมร่วม) หมายถึง แนวคิดร่วมกัน ค่านิยม ความคาดหวังขององค์กร ซึ่งมักจะไม่ได้เขียนไว้อย่างเป็นทางการ เป็นแนวคิดพื้นฐานขององค์กรแต่ละแห่ง รวมทั้งสิ่งที่ต้องการจะให้องค์กรเป็นในอนาคตข้างหน้า

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
๑. มีโครงสร้าง และการบริหารงานที่ชัดเจน อย่างโปร่งใส และเป็นธรรม มีสถาบันการศึกษา วิจัย ทั้งภาครัฐและเอกชน หลายแห่งที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๒. มีพื้นที่และนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมากที่พร้อมรองรับการลงทุนจากชาวไทยและต่างชาติ รวมถึงมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและโรงแรมที่พักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวและกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือนในพื้นที่ได้มาก ๓. มีเส้นทางโลจิสติกส์ที่พร้อมรองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมแบบไร้รอยต่อ สามารถเปิดตลาดการค้าไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ทั้งทางบก ทางทะเลและทางอากาศ เช่น สนามบินอู่ตะเภา ท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด เส้นทางถนนที่โยงกันเป็นเครือข่ายคมนาคม ๔. เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญและมีศักยภาพสูง และมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต เช่น การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และเป็นแหล่งผลิตทรายแก้ว ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรม กระดาษ เซรามิก และการผลิตอื่นๆ ๕. เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะในการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ทูเรียน เงาะ มังคุด ยางพารา และเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป ๖. สร้างความร่วมมือระหว่าง Cluster ในอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด กลุ่มจังหวัดและระดับประเทศ ๗. จังหวัดระยองเป็นพื้นที่ตั้งโรงงานไฟฟ้าจำนวนมาก เนื่องจากอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ในจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมหนักและต้นน้ำ ต้องเดินเครื่องต่อเนื่อง ๒๔ ชั่วโมง และมีความไวต่อการปัญหากระแสไฟฟ้าตกหรือดับสูงมาก การมีแหล่งผลิตไฟฟ้าขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ช่วยลดความเสี่ยงนี้ได้ถึงเกือบ ๑๐๐% ทำให้ระบบส่งจ่ายมีความเสถียรและสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนต่างชาติ	๑. การขยายตัวของสังคมเมืองอย่างรวดเร็วส่งผลให้การบริการโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน และการเกิดอุบัติเหตุบนถนนเพิ่มขึ้น ปัญหาการจราจรหนาแน่น โดยเฉพาะพื้นที่เขตนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นที่ตั้งของโรงงาน ๒. โครงสร้างประชากรจังหวัดระยอง เปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัย แรงงานบางส่วนต้องอาศัยอยู่ในเรือนจำจากปัญหายาเสพติด ส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน ๓. ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ยังขาดวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เป็นผลให้ไม่สามารถสร้างนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ๔. ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ระหว่างภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ค่าครองชีพสูงแต่การกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ ๕. ปัญหาการใช้สารเคมีและยาฆ่าแมลง เป็นจำนวนมากในการเกษตรเชิงพาณิชย์ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำยังไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ทำให้ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ ส่งผลให้ผลผลิตการเกษตรลดลง
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดมีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของพื้นที่ในการพัฒนาจังหวัดไปสู่วิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้อย่างชัดเจน โดยบุคลากรขององค์กรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ มีการบริหารงานอย่างโปร่งใส และเป็นธรรม	การบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ยังไม่มีมากพอ ทำให้การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมไม่ต่อเนื่อง

๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
๑. ผู้บริหารทุกระดับมีวิสัยทัศน์ ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการบริหารงาน และร่วมกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทัน่วงที ๒. มีการพัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	๑. ขาดการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เช่น ความพึงพอใจของผู้รับบริการกลุ่มเป้าหมาย ๒. การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างหน่วยงานภาครัฐภายในพื้นที่ และระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ
๔. Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร)	
๑. หน่วยงานในจังหวัดมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในสายงานที่รับผิดชอบ ๒. จังหวัดมีภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน ที่มีความรู้ที่หลากหลายทุกสาขาอาชีพ ร่วมนำเสนอหลักคิดวิธีแก้ปัญหา เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในระดับบุคคลและชุมชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	๑. การปรับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งงานของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานบ่อยครั้ง ทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง ๒. บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้างแบบอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง และการเปลี่ยนงาน ๓. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติในภาคอุตสาหกรรมไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีจำนวนมาก ๔. เครือข่ายในการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมยังมีน้อยเทียบกับการพัฒนาและปัญหาในพื้นที่ที่ต้องดำเนินการ
๕. Skill (ทักษะ)	
๑. จังหวัดมีหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่กำกับ ดูแล การส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่ และบุคลากรของหน่วยงานดังกล่าวมีความเข้าใจปัญหาของผู้ประกอบการได้ดี โดยเฉพาะปัญหา ด้านเทคนิค/วิศวกรรม มีหน่วยงานที่มีกฎหมายรองรับ ในการปฏิบัติงาน เช่น พ.ร.บ. โรงงาน/ พ.ร.บ. แร่	๑. จังหวัดขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือในภาคอุตสาหกรรม เช่น ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า รวมถึงแรงงานที่มีความสามารถแบบ Multi-skill และขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรทำให้ต้องพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ๒. บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรม ยังมีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกฎหมายไม่มากพอต่อการกิจการสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียนที่มีข้อกฎหมาย เข้ามาเกี่ยวข้อง ๓. ผู้ประกอบการSMEs ขาดการนำองค์ความรู้ และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการของเสีย และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๔. นักลงทุนต่างชาติ ขาดความรู้ความเข้าใจ ในขั้นตอน วัฒนธรรม กฎระเบียบในการดำเนินกิจกรรมทางอุตสาหกรรม และการอยู่ร่วมกับชุมชน

๖. System (ระบบการทำงาน)	
จังหวัดมีระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น ข้อมูลด้านโรงงานอุตสาหกรรม ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร ฯลฯ	๑. ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังขาดการเชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกัน ทั้งจังหวัด ๒. กฎหมายซ้ำซ้อน เป็นภาระให้ผู้ประกอบการดำเนินกิจการให้ถูกต้อง
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
มีการกำหนดและปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมจิตอาสาภายในหน่วยงานที่ชัดเจนมากขึ้น	ยังไม่สามารถนำค่านิยมและวัฒนธรรมจิตอาสาไปปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Treats) ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง โดยหลักการพื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์ที่ใช้หลัก PESTLE Analysis ซึ่งองค์ประกอบของ PESTLE มีดังนี้

- Politics (ด้านการเมือง)
- Economic (ด้านเศรษฐกิจ)
- Social (ด้านสังคม)
- Technology (ด้านเทคโนโลยี)
- Environment (ด้านสิ่งแวดล้อม)
- Legal (ด้านกฎหมาย)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
๑. Political (ด้านการเมือง)	
๑. นโยบายการขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ของรัฐบาลที่มีความต่อเนื่องเชิงยุทธศาสตร์ ประกอบกับการจัดตั้งเขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EECi) ณ วจังหวัดระยอง ช่วยสร้างความเชื่อมั่นและดึงดูดเม็ดเงินลงทุนจากผู้ประกอบการเทคโนโลยีชั้นสูงระดับโลก ๒. แนวโน้มด้านความมั่นคงการเมืองระหว่างประเทศ และท่าทีของประเทศมหาอำนาจ สหรัฐอเมริกา ยุโรป และจีน ส่งผลต่อ ทำให้เกิดโอกาสจากการส่งออกอาหารไปยังต่างประเทศ	๑. ความขัดแย้งทางการเมืองและการชุมนุมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศ ๒. นโยบายการค้าเสรีที่รัฐบาลทำไว้กับประเทศต่างๆ เป็นเสมือนการเปิดช่องทางในการแข่งขันทางการค้า ให้ต่างประเทศมากขึ้น และการรวมตัวของกลุ่มประเทศส่งผลให้ภาครัฐต้องพิจารณาประเด็นสิทธิต่าง ๆ ที่เกิดจากการรวมกลุ่มประเทศ เพื่อไม่ให้เสียเปรียบ เช่น สิทธิการถือครองที่ดินสำหรับต่างชาติ ๓. การกำหนดผังเมืองอาจเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในพื้นที่ ๔. สถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลก (Geopolitics) และนโยบายกีดกันทางการค้าของประเทศมหาอำนาจ ส่งผลให้เกิดความผันผวนในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Disruption) ซึ่งอาจทำให้กลุ่มทุนข้ามชาติชะลอหรือปรับเปลี่ยนเป้าหมายการลงทุน

๒. Economic (ด้านเศรษฐกิจ)	
๑. กรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นโยบายการขับเคลื่อนประเทศด้วย BCG Model ทำให้ธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน ๒. นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เน้นการส่งเสริมการลงทุนใน ๑๐อุตสาหกรรมเป้าหมาย S – Curve และ New S –Curve ทำให้รัฐบาลมีการพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์เครือข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่งผลให้การคมนาคม มีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างประเทศ (FDI) โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-Curve) เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) และโรงงานผลิตแบตเตอรี่ ซึ่งเลือกใช้จังหวัดระยองเป็นฐานการผลิตหลักของภูมิภาค ส่งผลให้เกิดการจ้างงานและการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในพื้นที่สูงขึ้น ๓. นโยบายการสนับสนุน Startup เปิดโอกาสให้เกิดผู้ประกอบการรุ่นใหม่ พัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน ๔. แนวโน้มการลงทุนภาครัฐ และมาตรการประชาสังคม จากการ อดฉัดเม็ดเงินกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการลงทุนภาครัฐ และมาตรการ ช่วยเหลือต่าง ๆ ทำให้เกิดการกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศ และการลงทุนในพื้นที่ของนักลงทุนภายในประเทศ ๕. มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ๖. ความพร้อมของพื้นที่ในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมและการเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	๑. ความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการผลิตและการขนส่ง โดยเฉพาะผลกระทบของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงจากสถานการณ์สู้รบระหว่าง รัสเซีย-ยูเครน ๒. การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง มีกฎกติกาใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลา รวมทั้งการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และการลงทุน ๓. ความผันผวนของราคาพลังงานและต้นทุนวัตถุดิบในตลาดโลก รวมถึงอัตราดอกเบี้ยและค่าเงินบาทที่มีความผันผวน สูงผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนการผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออก ๔. นโยบายของรัฐบาลเรื่องการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรม และการตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยของกลุ่มทุนต่างชาติ ๕.ผลกระทบจากเศรษฐกิจสหภาพยุโรปชะลอตัว ทำให้การส่งออกสินค้าไปยังสหภาพยุโรปลดลง
๓. Social (ด้านสังคม)	
๑. แนวโน้มการเพิ่มขึ้นและขยายตัวของแนวคิดทางการศึกษาในปัจจุบัน เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสร้างทักษะผู้เรียนศตวรรษที่ ๒๑ ความใส่ใจ การเรียนรู้พัฒนาตนเอง การเรียนรู้รูปแบบต่างๆ การให้ความสำคัญกับ การศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองและการ	๑. โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากค่านิยมการศึกษาของคนไทยเน้นการศึกษา ในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ทำให้ทักษะที่ได้รับจากสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ และแรงงานในสถาน

สร้างอาชีพมากกว่าการศึกษาเพื่อรับปริญญา ๒. แนวโน้มการให้ความสำคัญกับสุขภาพ แนวคิดเมืองแห่งความสุข/ เมืองน่าอยู่ พัฒนาไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข เมือง คุณธรรม ผสมผสานกับเมืองแห่งเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ๓. จากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด ๒๐๑๙ ทำให้มีการยกระดับมาตรฐานสุขอนามัย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรค ๔. ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้ช่องทางการเข้าถึงการบริการ มีต้นทุนต่ำลง และรวดเร็วมากขึ้น ๕. ผู้บริโภคมีการยอมรับและใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานมากขึ้น ๖. ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อยกระดับทักษะแรงงาน (Upskilling & Reskilling) รองรับระบบการผลิตอัจฉริยะ ทำให้จังหวัดระยองมีแหล่งแรงงานที่มีศักยภาพเฉพาะทางเด่นชัดกว่าภูมิภาคอื่น	ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม มีอัตราการเข้า-ออกสูง ๒. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สูงขึ้น ทำให้นักลงทุนต่างชาติเริ่มพิจารณาการย้ายฐานการลงทุนออกจากประเทศไทย ๓. การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้แรงงานไทยเข้าสู่ภาวะการว่างงานเป็นจำนวนมาก ๔. การเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (Complete Aging Society) ส่งผลให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานในระดับปฏิบัติการ ประกอบกับปัญหาความขัดแย้งเชิงพื้นที่ระหว่างชุมชนดั้งเดิมกับโรงงานอุตสาหกรรมในประเด็นการแย่งชิงทรัพยากรและค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๕. จำนวนประชากรแฝงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ส่งผลต่อการบริหารจัดการ การพัฒนาเมือง และการใช้ทรัพยากร
๔. Technology (ด้านเทคโนโลยี)	
๑. มีเทคโนโลยีให้เลือกอย่างหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว และประหยัด ๒. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดและผู้บริโภคมากขึ้น เนื่องจากมี platform ในการ เลือกซื้อขายในระบบออนไลน์ ๓. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี จะทำให้มีโอกาสในการปรับกระบวนการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการการของผู้บริโภคที่หลากหลาย ทั้งในด้านเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประหยัดทรัพยากร ลดปริมาณของเสีย และมลพิษ ๔. การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ และการวางโครงข่ายอัจฉริยะ (เช่น ๕G และระบบ Smart Grid) ในนิคมอุตสาหกรรม ช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถนำระบบ อัตโนมัติ (Automation)	๑. ผู้ประกอบการบางส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ๒. ภัยของเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยและการใช้ชีวิตของประชาชน เช่น การจารกรรมข้อมูลธุรกิจ ข้อมูลส่วนบุคคล การก่อการร้าย ข่วปลอม แสกเกอร์ การหลอกลวงในรูปแบบต่าง ๆ ๓. ขาดการบูรณาการนำเทคโนโลยีและ AI มาใช้ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลภาครัฐ ๔. ความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyberattacks) ที่มุ่งเป้าไปยังระบบควบคุมการผลิตอัตโนมัติ รวมถึงข้อจำกัดของบรรดาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีขั้นสูงเนื่องจากข้อจำกัดด้านเงินทุน

ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ Internet of Things (IoT) มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดความสูญเสียในกระบวนการได้อย่างมีนัยสำคัญ	
๕. Environment (ด้านสิ่งแวดล้อม)	
๑. กระแสนวัตกรรมสิ่งแวดล้อม สร้างโอกาสในการผลิตสินค้า/บริการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสร้างงาน หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองผู้บริโภคที่ใส่ใจเรื่องสิ่งแวดล้อม ๒. นโยบายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของรัฐบาล ทำให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมสีเขียว ๓. กระแสความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและการมุ่งสู่เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นแรงผลักดันให้เกิดการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) ในจังหวัด ซึ่งเป็นโอกาสในการยกระดับโรงงานไปสู่มาตรฐาน อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)	๑. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก ส่งผลให้ภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทำให้ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และการท่องเที่ยวต้องพัฒนาองค์ความรู้การผลิตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ๒. ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาการจัดการภาคอุตสาหกรรมและมลพิษ ๓. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรง เพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดภัยแล้งซึ่งอาจกระทบต่อปริมาณน้ำสำรองสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ นอกจากนี้ กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศที่เข้มงวดขึ้น เช่น มาตรการปรับคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดน (CBAM) ของสหภาพยุโรป กลายเป็นกำแพงภาษีรูปแบบใหม่ที่โรงงานต้องแบกรับต้นทุนการปรับตัว
๖. Legal (ด้านกฎหมาย)	
๑. มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบกิจการ เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายเครื่องหมายการค้า ๒. พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ร.บ. EEC) ให้สิทธิประโยชน์พิเศษทั้งทางภาษี การถือครองที่ดิน และการอนุมัติอนุญาตแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service) ซึ่งช่วยลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและขยายกิจการอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. กฎหมายในการประกอบการอุตสาหกรรม บางเรื่องมีความซับซ้อนและเป็นภาระของผู้ประกอบการ ๒. ข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่อาจจำกัดความเป็นอิสระในการพัฒนาอุตสาหกรรม ๓. การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษและการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีแนวโน้มเข้มงวดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (เช่น ร่าง พ.ร.บ. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) ส่งผลให้สถานประกอบการมีภาระค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance Cost) ที่สูงขึ้นตามไปด้วย

(๓) TOWS Matrix

จุดแข็ง (Strength) S๑: ที่ตั้งของจังหวัดอยู่ใกล้ศูนย์กลางการคมนาคม S๒: เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญและมีศักยภาพสูง มีศูนย์กลางพลังงานที่มั่นคง S๓: เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ S๔: มีสถาบันการศึกษา วิจัย ทั้งภาครัฐและเอกชน S๕: มีสิทธิพิเศษและกลไก One-Stop Service ของ EEC	จุดอ่อน (Weaknesses) W๑: โครงสร้างประชากรจังหวัดระยอง เปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัย W๒: ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ และผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดวิจัยและยังเข้าไม่ถึงเทคโนโลยีอัตโนมัติขั้นสูง W๓: ขาดการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ W๔: ขาดการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง W๕: การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ W๖: จังหวัดขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือในภาคอุตสาหกรรม W๗: ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
โอกาส (Opportunities) O๑: แนวโน้มความกังวลด้านความมั่นคงการเมืองระหว่างประเทศ O๒: กรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นโยบายการขับเคลื่อนประเทศด้วย BCG Model ทำให้ธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน O๓: นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เน้นการส่งเสริมการลงทุนใน ๑๐ อุตสาหกรรม เป้าหมาย การหลั่งไหลของทุนกลุ่ม New S-Curve O๔: นโยบายการสนับสนุน Startup O๕: มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs O๖: พัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง O๗: กระแสการมุ่งสู่ Carbon Neutrality และโมเดลเศรษฐกิจ BCG	อุปสรรค (Treats) T๑: ความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเนื่องจากสงครามสหรัฐฯ และอิสราเอลต่ออิหร่าน T๒: การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง T๓: โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ส่งผลต่อปริมาณแรงงานไม่เพียงพอ และเกิดภาวะการว่างงานในบางกลุ่ม T๔: ผู้ประกอบการบางส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต T๕: ภัยของเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยและการใช้ชีวิตของประชาชน T๖: ขาดการบูรณาการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลภาครัฐ T๗: การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก T๘: ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรมและมลพิษ T๙: มาตรการกีดกันทางการค้าด้านสิ่งแวดล้อมสากล (เช่น CBAM)

	T๑๐: การเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ และความเสี่ยงของภัยแล้ง
กลยุทธ์เชิงป้องกัน S๔ T๑ T๒ T๓ T๔ ควรนำองค์ความรู้และการวิจัยพัฒนาของภาคเอกชนมาใช้ประโยชน์แก่ภาคเศรษฐกิจโดยรวมให้มากขึ้น โดยยึดหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส รวดเร็ว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน S๓ T๗ ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาด้านการเกษตรกรรม โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระยอง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก S๒ T๑ T๒ ส่งเสริมการนำพลังงานสะอาดเข้ามามีใช้ในการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิตและลดผลกระทบจากราคาสินค้าและบริการที่ปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มพลังงานซึ่งเป็นต้นทุนหลักในการผลิตภาคอุตสาหกรรม	กลยุทธ์เชิงรับ W๑ T๓ T๔ T๕ T๖ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น IoT AI มาใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการขาดแรงงาน W๒T๘ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ BCG Model เพื่อรองรับการเสี่ยงจากภาคอุตสาหกรรม สามารถนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ W๔ W๕ W๖ W๗ T๘ จัดทำฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ
กลยุทธ์เชิงรุก S๒ O๒ จังหวัดระยองเป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และมีศักยภาพสูง (New S-Curve) อยู่ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก ยกกระดับห่วงโซ่อุปทานเดิม เช่น ปิโตรเคมี ยานยนต์ สู่อุตสาหกรรมการผลิตสีเขียวขั้นสูง ซึ่งมีระบบโลจิสติกส์ที่ครอบคลุม สะดวก รวดเร็ว สามารถดึงดูดนักลงทุน S๒ S๓ S๔ O๓ สนับสนุนงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ S๓ O๑ เสริมสร้างช่องทางการตลาดในการส่งออกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระยอง สู่อุตสาหกรรมโลก	กลยุทธ์แก้ไข O๕ W๒ ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน O๔ W๖ พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและตรงต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม O๖ W๕ W๗ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านสารสนเทศ ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง O๒ W๒ ผลักดันการนำภาคอุตสาหกรรม ขยะครัวเรือน หรือสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากกระบวนการผลิตนำมาผลิตเป็นพลังงาน และส่งกลับไปใช้ในโรงงานและครัวเรือน เพื่อลดการปล่อยมลพิษสู่ชั้นบรรยากาศ

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	- กระบวนการออกใบอนุญาตต่างๆ มีความรวดเร็วและโปร่งใส - ความเสมอภาคและความเท่าเทียมในการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - มีแนวนโยบายแผนพัฒนาจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของตนมากขึ้น - การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการสนับสนุนให้สินค้าอุตสาหกรรมมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้สิทธิประโยชน์แก่โรงงานอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม - การจัดสรรสวัสดิการหรือกองทุน เพื่อรองรับและแก้ไขปัญหาของโรงงานอุตสาหกรรมเมื่อได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติหรือผลกระทบทางเศรษฐกิจ - การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกในการขอรับบริการอย่างเต็มรูปแบบเพื่อลดขั้นตอนในการติดต่อกับส่วนราชการและสะดวกต่อการจัดเก็บเอกสาร
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	- การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ ในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ - เสริมสร้างความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับผู้ประกอบการ - การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ผู้ประกอบการนำไปพัฒนากิจการ - การส่งเสริมพัฒนาตราสินค้า การควบคุมคุณภาพ การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ประชาชน/ผู้บริโภค	- ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐ ได้ครบถ้วนและถูกต้องมากขึ้น - ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐมากขึ้น - การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกในการขอรับบริการอยู่เพื่อลดขั้นตอนในการติดต่อกับส่วนราชการ
ชุมชน	- การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างแท้จริง โรงงานบริเวณรอบชุมชนใส่ใจและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการประกอบการ และมีการดำเนินการด้าน CSR อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความเข้าใจและการรับรู้ข่าวสารให้กับชุมชน - การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นศูนย์กลางในการให้บริการประชาชน (one stop service)
หน่วยงาน/สถานศึกษา	- มีข้อมูลสนับสนุนในด้านการศึกษา - มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างชัดเจน - มีการปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ - มีการบูรณาการและประสานงาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๗๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์:

“พัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม มุ่งสู่เศรษฐกิจชั้นนำและอุตสาหกรรมสีเขียว”

๓.๒.๒ พันธกิจ:

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ๒) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๓) บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกจังหวัดระยอง เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการประกอบกิจการ มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มากขึ้น
๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก ตลอดจนผลิตภัณฑ์มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค
๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการประกอบธุรกิจ สร้างรายได้และการมีงานทำ ส่งผลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และตรงต่อความต้องการ
๒. เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการใช้ตราสินค้า และสร้างความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภคและตลาดทุกระดับ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓
๑.๒ จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่และ/หรือจำนวนผู้ประกอบการรายเดิมได้รับการพัฒนา	ราย	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕
๑.๓ จำนวนผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	ราย	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
๑.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑: ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการ และบุคลากรใน ภาคอุตสาหกรรม อย่างต่อเนื่องและ ตรงต่อความต้องการ	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณจังหวัด						
	•โครงการยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs และ วิสาหกิจชุมชน สู่ระบบ มาตรฐานสากล	๙.๗๖๐๐		๔.๘๘๐๐	๔.๘๘๐๐		
	•โครงการเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการSMEs และ วิสาหกิจชุมชน ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	๙.๐๐๐๐		๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐	
	โครงการที่ สจจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม						
	•โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค	๒.๑๗๕๐	๐.๔๓๕๐	๐.๔๓๕๐	๐.๔๓๕๐	๐.๒๑๓	
	•โครงการเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑.๔๗๓๕	๑.๔๗๓๕				
	•โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วย แนวคิด BCG	๑๗.๒๔๘๕		๓.๕๗๔๕	๓.๕๗๔๕	๓.๕๗๔๕	
	โครงการที่ สจจ. ขอการ สนับสนุนงบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก						
	•โครงการให้คำปรึกษาแนะนำเชิง ลึกด้านการส่งเสริมพัฒนาตาม แนวเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและเศรษฐกิจ หมุนเวียน (BCG Model)	๕.๒๙๘๔		๒.๖๔๙๒	๒.๖๔๙๒		
กลยุทธ์ที่ ๒	โครงการที่ สจจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม						
เสริมสร้างแรงจูงใจให้ ผู้ประกอบการใช้ตรา สินค้า และสร้างความ มั่นใจและเป็นที่ ยอมรับจากผู้บริโภค และตลาดทุกระดับ	•โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มผช.)	๒.๓๕๔๕	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙	๐.๒๖๒๗๑๒	๐.๑๖๙๐๕๐	

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒: พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ปัจจัยแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมและเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานรองรับอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

๒. เผยแพร่ความรู้และอัปเดตข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕
๒.๒ จำนวนผู้ประกอบการ SMEs เพิ่มขึ้นในแต่ละปี	ราย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
๒.๓ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อปัจจัยแวดล้อม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการในแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒: พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน รองรับอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการพัฒนาคัลเลอร์อาหาร ทะเลแปรรูป	๗.๑๐๐๐		๓.๕๕๐๐	๓.๕๕๐๐		
	โครงการที่ สอจ.ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวง กรม • โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs ด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๒.๙๔๗๐		๑.๔๗๓๕	๑.๔๗๓๕		
กลยุทธ์ที่ ๒ เผยแพร่ความรู้และอัปเดต ข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่ เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการสร้างการรับรู้และ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่าน แอปพลิเคชัน	๐.๕๕๖๐			๐.๕๕๖๐		

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบข้าง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมครบวงจร

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๓.๑ จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น	โรงงาน	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
๓.๒ จำนวนสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นในแต่ละปี	โรงงาน	๕	๕	๕	๕	๕	๕
๓.๓ ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อการประกอบการของโรงงาน	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕
๓.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการในแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓: เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์ มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่ง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ ชุมชน	โครงการที่ สจ. ของงบประมาณ จังหวัด • โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตาม กรอบแนวคิด BCG • โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG ให้ ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยอง	๕.๒๙๘๔ ๑๑.๐๕๔๐		๒.๖๔๙๒ ๕.๕๒๗๐	๒.๖๔๙๒ ๕.๕๒๗๐		
	โครงการที่ สจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม สถานประกอบการอุตสาหกรรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาน ประกอบการจังหวัดระยองสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)	๐.๓๗๕๙ ๐.๑๐๘๖ ๕.๕๑๘๘	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๑๒๒๙ ๒.๗๕๙๔	๐.๑๑๙๒	
กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการบริหารจัดการภาค อุตสาหกรรม ครบวงจร	โครงการที่ สจ. ของงบประมาณ จังหวัด • โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ กระบวนการผลิต ภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) • โครงการพลอยได้-พาสูข	๖.๙๐๐ ๑๒.๐๖๔ ๑.๘๐๐๐		๖.๙๐๐ ๖.๐๓๒๐	๖.๙๐๐ ๖.๐๓๒๐ ๑.๘๐๐๐		
	โครงการที่ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากกองทุนพัฒนาไฟฟ้า เขตนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) • โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะ อินทรีย์	๐.๖๐๐๐ ๓.๐๐๐๐		๐.๓๐๐๐ ๓.๐๐๐๐	๐.๓๐๐๐ ๓.๐๐๐๐		

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด

การดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับจังหวัดในและนอกประเทศ โดยเฉพาะภาวะความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยองที่เป็นไปอย่างรวดเร็วจากนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล และส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อจังหวัดทั้งเชิงบวกและลบ

กรอบแนวคิดสำคัญในการพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๗ ยังคงเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาจังหวัดฉบับที่ผ่านมา คือ **“จังหวัดระยอง – เป็นเมืองที่มีการคิดและนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนา - เป็นเมืองที่ประชาชนอยู่ดีมีสุขมีคุณภาพชีวิตดี - เป็นเมืองที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างพอเพียงและเกิดประโยชน์สูงสุด - เป็นเมืองที่มีพัฒนาเท่าทันสถานการณ์ - เป็นเมืองที่สร้างสมดุลการพัฒนา”** โดยแนวคิดดังกล่าว เป็นการสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้กับคนระยอง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจของจังหวัด โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานาทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

- **นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้อย่างได้บริบทการพัฒนา** สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการเป็น Thailand ๔.๐ และเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กาหนดการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นเขตพัฒนาพิเศษ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณ ๓ จังหวัด คือชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม และได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน ควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน ซึ่งได้กาหนดแนวทางการพัฒนา โดยกาหนดแนวทาง คือ

๑. เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกากับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดาเนินการตามระเบียบกฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกาเนิด ลดการรั่วซึมของสารอันตรายระเหยง่าย โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ ขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางเรือและอากาศ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะ น้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา วิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสมและยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และ การท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

๖. สนับสนุนการพัฒนาตามโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) จังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็น “**เมืองนานาชาติมาตรฐานโลก น่ายุติที่สุดในอาเซียน เมืองธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เน้นการวิจัยด้านอาหาร ไบโออีโคโนมีและปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม**” ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก ๑๒ ประเภทคือ ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) ๗ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) จะเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุนให้จังหวัดระยองอย่างมหาศาล จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่ทุกภาคส่วนจะร่วมกันพัฒนาประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการผลิต บุคลากร การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ ฯลฯ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือค้นคิดนวัตกรรมแล้วนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

● **ประชาชนอยู่ดีมีสุขมีคุณภาพชีวิตดี** เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นเมืองที่ประชาชนมีสุขภาพดี สวัสดิการดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี โดย

สุขภาพดี คือ ประชาชนมีความสุขสบายทั้งทางด้านร่างกาย และวัตถุ ทางด้านร่างกาย ได้แก่ การมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ทางด้านวัตถุ ได้แก่ การมีบ้านน่ายู่ มีอาหารที่ดี มีเครื่องอำนวยความสะดวก

สวัสดิการที่ดี คือ ประชาชนทุกคนได้รับสวัสดิการรัฐอย่างเท่าเทียมกันและครอบคลุม ได้รับสวัสดิการที่หลากหลายและครอบคลุมคนกลุ่มต่างๆ ตลอดช่วงชีวิตเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น สวัสดิการด้านการศึกษา สวัสดิการด้านสุขภาพ ตลอดจนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงที่ ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหาความไม่เสมอภาคทางสังคม ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระดับรากหญ้าได้

สิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิ่งแวดล้อมน่ายู่ ปลอดภัย มีสุขภาพที่ดี มีโครงสร้างของเมืองที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมชุมชนรวมทั้งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ครบถ้วนและทั่วถึง

● **สร้างสมดุลการพัฒนา**

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนการพัฒนาและการขยายตัวของอุตสาหกรรมจากภาพของอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ ไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมน่ายู่ โดยนำแนวความคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Town) มาใช้อย่างจริงจัง

- เพิ่มน้ำหนักให้กับการพัฒนาด้านสังคม สุขภาพสิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว และพาณิชย์กรรม เพื่อกลับไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจ ๔ ขา ซึ่งเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนเพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต

- เพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจการค้า (พาณิชย์กรรม) อย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเพื่อให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้

- **มีการพัฒนาเท่าทันสถานการณ์**

- โลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงานที่ถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยี ทำให้ทักษะการทำงานแบบเก่าอาจใช้ไม่ได้สำหรับการทำงานในอนาคต ผู้ที่สามารถปรับตัวโดยใช้ทักษะต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการรับมือกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจึงจะสามารถปรับการทำงานได้เท่าทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งยังมีประชาชนอีกจำนวนไม่น้อย ที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ เนื่องจากขาดทรัพยากร ขาดความรู้ หรือความพร้อมในด้านกายภาพ การแก้ไขปัญหาช่องว่างทางด้านเทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้และรับข่าวสารผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปอย่างคล่องตัวควบคู่ไปกับมีความตระหนักรู้เท่าทันสื่อ

- ก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ในแง่การพัฒนาประเทศและเศรษฐกิจ ประเทศไทยได้เผชิญวิกฤติมาหลายครั้ง แต่โควิด-๑๙ ถือปรากฏการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมหาศาล เพราะเป็นการระบาดใหญ่ทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างรุนแรงในระยะสั้น เนื่องจากโควิด-๑๙ เป็นโรคอุบัติใหม่ที่เรายังไม่รู้จักมาก่อน ส่งผลต่อวิถีชีวิต การทำงาน การดำเนินชีวิตประจำวัน การเกิดขึ้น จึงเป็นสถานการณ์ที่หลายคนคาดว่าจะยาวนานพอสมควร จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรในหลายพฤติกรรมของผู้คน จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเองเพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิม โดยมีการปรับหาวิถีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับความพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เทคโนโลยีใหม่ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร

- **ใช้ทรัพยากรอย่างพอเพียงและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนาให้กระจายไปทุกภาคส่วน โดย**

- **ภาครัฐ** ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง วางกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้เกิดความสมดุลและกระแสการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- **ภาคธุรกิจเอกชน** ให้ความสำคัญกับการพึ่งตนเองใช้วัตถุดิบในประเทศและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ลงทุนขยายกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและดูแลพนักงานอย่างมีคุณธรรม

- **ภาคเกษตร** เน้นการนาเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน

- **ภาคประชาชน** เน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นภูมิคุ้มกันชุมชนเข้มแข็ง

๑. เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๖๖ –๒๕๗๐

เทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง
Advance technology and innovation, balanced and sustainable development and
Based on the sufficiency economy

๒. ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคพาณิชย์ยกรรม เป็นไปอย่างสมดุล

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพดี มีโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความมั่นคงในชีวิต

๓) ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม

๔) มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอย่างเหมาะสมและสามารถปรับตัวการพัฒนาให้เท่าทันสถานการณ์ทั้งภายนอกและภายใน

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

ลำดับ ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	วงเงิน งบประมาณ (บาท)
๑.	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่าย ความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ	งบกระทรวง	๑๑๙,๒๐๐
๒.	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	งบกระทรวง	๒๑๓,๐๐๐
๓.	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)	งบกระทรวง	๕๑,๐๐๐
๔.	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (OPOAI-C Next Steps)	งบกระทรวง	๑๙๓,๐๐๐
๕.	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการ ประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ ชุมชน” จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	งบกระทรวง	๒๓๔,๒๒๐
๖.	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission)	งบกระทรวง	๒๗๗,๑๕๐
๗.	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ (มอก.เอส)	งบกระทรวง	๔๗,๘๕๐

**๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือ
ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙**

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ช่วยทำให้การบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนานองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการประกอบการที่ดีชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม ๒. ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับพื้นที่
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. กลุ่มเป้าหมาย ๕๐ คน ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม ๒. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR) จำนวน ๒๕ ราย ๓. การศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมหรือสถานประกอบการต้นแบบ ที่มีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม หรือบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน จำนวน ๒๕ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มีการดำเนินการครบถ้วนตามผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระยอง
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม ๒. กิจกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR) ๓. กิจกรรมการศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมหรือสถานประกอบการต้นแบบ ที่มีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน
๙. งบประมาณ	๑๑๙,๒๐๐บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชนผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๒. ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวมส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓. ความลงตัวกับกติกาสากล ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตอบโจทยไทยและประชาคมโลก ๔. การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง มุ่งเน้นส่งเสริมผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน

	ประชาชนที่อยู่รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กิจกรรมการออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ กลุ่มเป้าหมายเพื่อสำรวจความต้องการ การให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น เพื่อให้เกิดการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ให้แก่ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน การให้คำปรึกษาเชิงลึก การให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริม อาชีพชุมชนรอบโรงงานเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการเชื่อมโยง 4 มิติ ตามแนวคิด MIND ของกระทรวงอุตสาหกรรม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระยอง ให้สอดคล้อง กับนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืนใน ๔ มิติ กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ๒. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการพื้นที่จังหวัดระยอง ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาให้ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาด้านบรรจุภัณฑ์ต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุน ๓. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ ตลอดจนให้คำปรึกษาในการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนและประชาชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. กิจกรรมออกเยี่ยม สำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ เพื่อศึกษา สำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการ

	เชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND เป้าหมาย ๑๐๐ ราย ๒. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ภาวะเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดอบรม Online จำนวน ๑ หลักสูตร) เป้าหมาย ๑๕๐ ราย ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึก เฉพาะทาง เป้าหมาย ๓๐๐ ราย ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เป้าหมาย ๕๐ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพ การดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการ เชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND เป้าหมาย ๑๐๐ ราย ๒. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ภาวะเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดอบรม Online จำนวน ๑ หลักสูตร) เป้าหมาย ๑๕๐ ราย ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึก เฉพาะทาง เป้าหมาย ๓๐๐ ราย ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เป้าหมาย ๕๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๒๗๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพ การดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการ เชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND ๒. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ภาวะเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดอบรม Online จำนวน ๑ หลักสูตร)

	๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ดังนี้ (๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น (ข้อกฎหมายเบื้องต้น / ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม) (๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเฉพาะทาง (ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน การแนะนำเรื่องมาตรฐาน) ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๙. งบประมาณ	๒๑๓,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๓. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานรากและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ โดยมุ่งเน้นปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง การสร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานรากผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน

	ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมหรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ภายใต้โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ นำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> ๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน เป้าหมาย ๒๐ คน ๒. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๘๐ <u>ผลลัพธ์</u> ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. จำนวนผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ๒. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

	๓. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๒๗๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการนักธุรกิจและผู้ประกอบการในพื้นที่ บ่มเพาะทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ดี และการนำเสนอผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถต่อยอดไปสู่การพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๒๐ คน รวมระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๒ วัน หรือ ๑๒ ชั่วโมง ประกอบด้วยหลักสูตรด้านต่าง ๆ ดังนี้ ๑. การเป็นผู้ประกอบการที่ดี เช่น ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ดี เช่น ด้านการบริหารจัดการ การส่งมอบคุณค่าของสินค้า เป็นต้น ๒. การตลาดสำหรับผู้ประกอบการ เช่น การแนะนำช่องทางตลาด/การขายและการเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสม เป็นต้น ๓. การวิเคราะห์ธุรกิจอย่างง่ายโดยใช้หลัก ๕W๑H เป็นเครื่องมือการตลาดอย่างง่ายที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถเห็นถึงปัญหาตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในธุรกิจของตนได้ ๔. การนำเสนอสินค้าให้น่าสนใจ ฝึกอบรมเทคนิคการนำเสนอสินค้าให้เป็นที่สนใจในระยะเวลาสั้น โดยฝึกการนำเสนอจากผลิตภัณฑ์ของตนเอง ซึ่งกิจกรรมนี้อาจพิจารณาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีความโดดเด่นของจังหวัด เพื่อพิจารณาเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ ภายใต้การดำเนินงานของกลุ่มจังหวัด (OSM) ต่อไป *** ทั้งนี้หลักสูตรอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่

๙. งบประมาณ	๕๑,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๔. โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (OPOAI-C Next Steps)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (OPOAI-C Next Steps)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณท์ มวลรวมในประเทศ ในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึง การใช้ประโยชน์จากความหลากหลาย ทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้ง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจน การบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึง ด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย สำหรับการเร่งยกระดับความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ในการบริหารจัดการและเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรไปถึงการแปรรูปและการตลาด รวมถึงการพัฒนาและเข้าถึงเทคโนโลยีเกษตรแปรรูปการพัฒาผลิตภัณท์ใหม่ ในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการขับเคลื่อนและส่งเสริมการ

	พัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปจากกลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตร/ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ทั่วประเทศใน ๗๖ จังหวัด ภายใต้โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro - Industrial Community : OPOAI - C) มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีสินค้าเกษตรที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๙๐๐ ผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจน มีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง แต่ทั้งนี้ จากการสำรวจติดตามข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาจากโครงการดังกล่าว ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (จาก ๑๙๒ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาใน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔) พบว่า มีมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ อยู่ที่ ๑๐.๑๔ ล้านบาทต่อปี/๑.๖๘ ล้านบาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๙๖ จึงยังไม่สามารถจำหน่ายออกสู่ตลาดในเชิงธุรกิจได้ มีเพียงร้อยละ ๓.๓๕ ที่สามารถนำผลิตภัณฑ์จำหน่ายผ่านห้างสรรพสินค้า และในตลาดต่างประเทศเพียงบางส่วน ซึ่งสาเหตุหลักมาจากผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปยังขาดทักษะการเป็นนักธุรกิจเกษตร และไม่สามารถต่อยอดธุรกิจ เพื่อขยายธุรกิจเตรียมความพร้อมสู่การเป็น Start Up หรือ SME ในอนาคตได้ จากข้อมูลดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้เล็งเห็นถึงแนวทางการส่งเสริมและการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPS) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม
--	--

	รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> - สมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน การเกษตร กลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร จำนวน ๒๕ ราย - เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ <u>ผลลัพธ์</u> เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. จำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร กลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรไม่น้อยกว่า ๒๕ ราย ๒. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/

	หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ ๓. เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักใน การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๑๒๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิง ปฏิบัติการ (Work shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลผลิตทางการเกษตร ๒. กิจกรรมยกระดับเกษตรกรเป้าหมาย ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ และทดสอบสอยผลิตภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๑๙๓,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

**๕. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรม
วิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙**

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และ ส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนว อุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” จังหวัด ระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เพื่อกำกับ ตรวจสอบ ดูแลการประกอบกิจการ เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน รวมทั้งเป็นการ ป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบด้านสุขภาพและลด ปัญหาการคัดค้านและร้องเรียนจากการประกอบ กิจการเหมืองแร่ จึงได้มีการดำเนินโครงการเพิ่ม ประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการ ประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” จังหวัดระยอง ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการ

	เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ๓. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแร่ และร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังป้องปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายแร่
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	กิจกรรมที่ ๑ : การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอื่น ๆ ตามกฎหมายแร่ จำนวน ๖๕ ครั้ง ดำเนินการแล้ว ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๙ จำนวน ๔๕ ครั้ง
	กิจกรรมที่ ๒ : การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้ และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ ดำเนินการแล้ว ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๙ จำนวน ๑ ครั้ง กิจกรรมที่ ๓ : การจัดฝึกอบรมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ครั้ง เป้าหมาย ๓๐ ราย ดำเนินการแล้ว ๑ ครั้ง ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน ๓๓ ราย เกินกว่าเป้าหมาย ๓ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	กิจกรรมที่ ๑ : การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอื่น ๆ ตามกฎหมายแร่ จำนวน ๖๕ ครั้ง กิจกรรมที่ ๒ : การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้ และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ จำนวน ๓ ครั้ง กิจกรรมที่ ๓ : การจัดฝึกอบรมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ครั้ง เป้าหมาย ๓๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

	หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <u>เป้าหมาย</u> การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ : การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอื่น ๆ ตามกฎหมายแร่ กิจกรรมที่ ๒ : การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ กิจกรรมที่ ๓ : การจัดฝึกอบรมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
๙. งบประมาณ	๒๓๔,๒๒๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ กระทรวงอุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	แผนพัฒนาจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมให้ เติบโตอย่างยั่งยืน	ประชามีสุข ท่องเที่ยวอนุรักษ์ เกษตรสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมเป็นมิตร สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	พัฒนาอุตสาหกรรมด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ สร้างสรรค์ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เศรษฐกิจ ชั้นนำและอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการและ ภาคอุตสาหกรรมให้ สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลกด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์การ พัฒนาศักยภาพของธุรกิจ ในภาคอุตสาหกรรม	พัฒนาผลิภาพการผลิต คุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และ บุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่ เกษตรอุตสาหกรรม และการ ท่องเที่ยว	ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ขับเคลื่อนและพัฒนา ระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อ เปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐	การผลักดันนโยบายและ แผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์การ พัฒนาศักยภาพของธุรกิจ ในภาคอุตสาหกรรม	พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องและทันต่อ สถานการณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและ ข้อมูลเพื่อต่อการประกอบ ธุรกิจและการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	ส่งเสริมการประกอบ กิจการอุตสาหกรรมตาม โมเดลเศรษฐกิจ BCG	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Mode	พัฒนาภาคอุตสาหกรรม เข้าสู่ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการค้าและการที่มี ความรับผิดชอบต่อสังคม และ การสร้างนวัตกรรมอย่าง สร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก	เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ รับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่ องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อยกระดับการ ให้บริการให้มี ประสิทธิภาพ	ป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู บริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณา การสู่ความสมดุลและยั่งยืน	ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย

รายงานผลการประชุมโครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
และบูรณาการเชิงพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

วันอังคารที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙

ณ ห้องประชุมศรีสุนทรโวหาร ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๑. หลักการและเหตุผลความจำเป็น

ประเทศไทยมีแผนแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ตามนัยของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ ๑ ซึ่งเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดการผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล โดยการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัตินั้น จะดำเนินการผ่านการถ่ายทอดระดับเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ชาติสู่แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้เกิดการดำเนินการที่มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ อย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนระดับที่ ๑ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐให้มีการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยการนำนวัตกรรม และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ประกอบกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง” และมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับที่ ๓ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับ ๓ ของหน่วยงานเป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๒. กลุ่มเป้าหมาย

- ๑) หน่วยงานในส่วนภูมิภาค ภายใต้กำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม
- ๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๓. ผู้เข้าร่วมประชุม ดังนี้

- หน่วยงานภาครัฐ	จำนวน ๒๑ คน
- หน่วยงานภาคเอกชน	จำนวน ๔ คน
- เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	จำนวน ๕ คน
ผู้เข้าร่วมประชุมรวมทั้งหมด	จำนวน ๓๐ คน

ผู้กล่าวเปิดการประชุม นายจตุพงษ์ แจ่มมุข นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ ตัวแทน อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

วิทยากรโดย ดร.สุชาติ เดชทองจันทร์ ลิมปนาคทอง

๔. งบประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาท

๕. ผลที่ได้รับ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ร่วมทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ให้มีความสอดคล้อง กับนโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์กระทรวง/กรม/กลุ่มจังหวัด และสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่สามารถนำไปใช้ เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดได้ โดยทุกภาคส่วนร่วมการวิเคราะห์ศักยภาพ อุตสาหกรรมในพื้นที่ ทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในทุกมิติ ประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก วิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน ให้สอดคล้องบริบทของจังหวัดระยอง ทำให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวาง กรอบการดำเนินงาน และกำกับติดตามการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ ต่อไป

ทางกลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการ จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (Focus group) ซึ่งเป็นการร่วมกันระดมความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงาน ภาคเอกชน เพื่อหาข้อสรุปมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนานโยบาย และยุทธศาสตร์ ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน ได้อย่างเหมาะสม และเพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง มีกรอบการดำเนินงาน ในการพัฒนา อุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด นำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำคำของบประมาณ และการดำเนินงาน โดยมีกิจกรรม ดังนี้

๑. แนะนำให้ทราบถึงขั้นตอนกระบวนการวางแผนเพื่อนำไปสู่แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๒. วิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑ เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ต้องการ ร่วมกันคัดเลือกหมวดหมู่ที่จะพัฒนาอุตสาหกรรม โดยคัดเลือกหมวดหมู่การพัฒนา ๔ มิติ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ หมวดหมู่ ได้แก่

๒.๑.๑ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค ได้แก่ การได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ

๒.๑.๒ ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ ได้แก่ ภาครัฐมีสมรรถนะสูง

๒.๑.๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน ได้แก่ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๑.๔ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสิทธิภาพ การลงทุนและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ซึ่งทั้ง ๔ หมวดหมู่ที่คัดเลือกมานั้นจะนำไปสู่การเชื่อมโยงสู่แผนปฏิบัติการและงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๒.๒ วิเคราะห์ SWOT เพื่อนำสู่ประเด็นการหาปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งรายละเอียดที่ได้มา มีดังนี้

จุดแข็ง Strengths (S)

ศูนย์กลางโครงสร้างพื้นฐานระดับภูมิภาค: ระยองเป็นหัวใจหลักของ EEC มีความพร้อมของระบบโลจิสติกส์เชื่อมต่อ ทั้งท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๓, โครงข่ายรถไฟความเร็วสูง และอยู่ใกล้สนามบินอู่ตะเภาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่เข้มแข็ง (Strong Cluster): มีห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่บูรณาการอย่างครบวงจร โดยเฉพาะกลุ่มปิโตรเคมี ยานยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาตรฐานสูง : มีนิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรมจำนวนมากที่บริหารจัดการโดยระบบสากล (กนอ. และเอกชน) รองรับการจัดตั้งโรงงานขนาดใหญ่ได้ทันที ความพร้อมด้านเกษตรอุตสาหกรรม: มีความได้เปรียบด้านวัตถุดิบทางการเกษตรในพื้นที่ (เช่น ผลไม้ ยางพารา มะพร้าว) ที่สามารถต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงและอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-industry)

จุดอ่อน Weaknesses (W)

ปัญหามลพิษสะสมและความขัดแย้งกับชุมชน: พื้นที่อุตสาหกรรมหนักอย่างมาบตาพุดยังคงมีโจทย์ใหญ่เรื่องสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) รวมถึงความกังวลใจของชุมชนเกี่ยวกับกากอุตสาหกรรมและการจัดการสารเคมีที่มีก็มีประเด็นร้องเรียนโครงสร้างพื้นฐานพลังงานฟอสซิลสูง: อุตสาหกรรมเดิมส่วนใหญ่ยังผูกติดกับฐานปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์รูปแบบเก่า ซึ่งมีความเสี่ยงในยุคที่โลกกดดันเรื่องการลดคาร์บอนความเปราะบางด้านทรัพยากรน้ำ: ในฤดูแล้งหรือช่วงสภาพอากาศแปรปรวน มักเกิดปัญหาแย่งชิงน้ำระหว่างภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตร/ชุมชนท้องถิ่นการขาดแคลนแรงงานทักษะขั้นสูง (Skill Mismatch): อุตสาหกรรมกำลังปรับตัวไปสู่ระบบอัตโนมัติ (Automation) และ AI แต่กำลังคนในท้องถิ่นที่เชี่ยวชาญด้านนี้โดยตรงยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของ New S-Curve

โอกาส Opportunities (O)

เทรนด์อุตสาหกรรมสีเขียวและ Carbon Neutrality: นโยบายการยกระดับสู่ "Eco Factory" และเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นโอกาสดึงดูดเม็ดเงินลงทุนต่างชาติ (FDI) กลุ่มใหม่ๆ ที่เน้นเกณฑ์ ESG (Environment, Social, Governance) การย้ายฐานการผลิตโลก (Supply Chain Relocation) : ความตื่นตัวทางภูมิรัฐศาสตร์ผลักดันให้กลุ่มอุตสาหกรรมเคมีคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ย้ายฐานมายังประเทศที่มีความเสถียร ซึ่งระยองเป็นหนึ่งในจุดหมายสำคัญ การขยายตัวของโมเดลเศรษฐกิจ BCG : นโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมชีวภาพจากภาครัฐ ช่วยเปิดโอกาสให้ระยองพัฒนา

ไปสู่ศูนย์กลางพลาสติกชีวภาพ (Bioplastics) และการรีไซเคิลขั้นสูง (Circular Economy) การจัดระเบียบ และปราบปรามทุนอุตสาหกรรมที่ไม่ได้มาตรฐาน: การเข้ามากวาดล้าง "โรงงานศูนย์เหรียญ" หรือนอมินี ที่ทำผิดกฎหมายสิ่งแวดล้อม ช่วยสร้างกลไกการแข่งขันที่โปร่งใสและปกป้องผลประโยชน์ของคนในพื้นที่

อุปสรรค Threats (T)

มาตรการกีดกันทางการค้าด้านสิ่งแวดล้อม (เช่น CBAM): ข้อกำหนดการเก็บภาษีคาร์บอน ก่อนเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ บังคับให้อุตสาหกรรมส่งออกของระยองต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วน หากทำไม่ได้ จะสูญเสียขีดความสามารถทางการแข่งขันคู่แข่งในภูมิภาคที่เติบโตอย่างรวดเร็ว: ประเทศเพื่อนบ้านอย่าง เวียดนามและอินโดนีเซีย มีความได้เปรียบด้านค่าแรงที่ถูกกว่า และการมีข้อตกลง FTA ที่ครอบคลุมในการ ดึงดูดทุนต่างชาติความผันผวนของเศรษฐกิจโลก: ภาวะเศรษฐกิจคู่ค้าชะลอตัว ส่งผลกระทบโดยตรงต่อภาค การส่งออกผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีและยานยนต์ที่เป็นรายได้หลักของจังหวัด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change): ความเสี่ยงจากภัยแล้งที่รุนแรงขึ้น หรือระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อ เสถียรภาพในการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมบริเวณชายฝั่ง

ภาพกิจกรรมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (Focus group)
วันอังคารที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙
ณ ห้องประชุมศรีสุนทรโวหาร ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

ภาพกิจกรรมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (Focus group)
วันอังคารที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙
ณ ห้องประชุมศรีสุนทรโวหาร ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

ภาพกิจกรรมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (Focus group)
วันอังคารที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙
ณ ห้องประชุมศรีสุนทรโวหาร ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
140/20 ถนนสุขุมวิท ตำบลเนินพระ
อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
โทรศัพท์ 0 3301 2640
E-mail : saraban_rayong@industry.go.th